

Debatten van de provincieraadszitting

23 november 2005

OPENBARE ZITTING**BEGROTINGSBESPREKING****De heer voorzitter**

Dames en heren, bij deze verklaar ik de provincieraad van 23 november 2005 in zitting. We verwelkomen onze gouverneur, maar we dienen onze voorzitter, de heer Piet Van Eeckhaut, te verontschuldigen omwille van dwingende beroepsredenen die hem weerhouden voor de assisen van West-Vlaanderen te Brugge.

Kunnen we overgaan tot de agenda van deze namiddag? We hebben de toespraken van de fractievoorzitters en de woordvoerders van de verschillende partijen en vervolgens de replieken op de toespraken. Om alle aandacht te behouden tijdens deze zitting en om de deputatie, en vooral de eerste gedeputeerde, de gelegenheid te geven bepaalde zaken die zouden naar voren gebracht zijn, te beantwoorden of te weerleggen, stelt het bureau voor dat we de volgende volgorde respecteren: Vlaams Belang, Groen!, N-VA, Spirit. Dan schorsen we 10 minuten, we kunnen het ook een sanitaire stop noemen, en gaan vervolgens verder met de VLD, CD&V en *sp.a*.

TOESPRAAK NAMENS HET VLAAMS BLOK**De heer Stevenheydens**

INLEIDING

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De begrotingsbesprekingen van dit jaar zijn het ultieme ogenblik om het gevoerde beleid van de voorbije zes jaar en de laatste begroting van deze legislatuur te bespreken.

De begrotingsbesprekingen zijn veel meer dan dat. Het beleid van de provincie is veel meer dan enkel wat cijfers en budgetten.

Ik heb de voorbije week de dikke boeken eventjes opzij gelegd en geluisterd naar al diegenen die zogenaamd beter weten hoe men de maatschappelijke problemen, zoals de rellen die Frankrijk wekenlang in haar greep hebben gehouden, moet aanpakken. Volgens sommigen komt het erop aan om geweldprotesten te beantwoorden met een subsidiëringspolitiek. Ontspoort het ergens in de maatschappij, dan wil men er geld tegenaan smijten. Zijn er bepaalde bevolkingsgroepen die geen respect hebben voor andermans eigendom en voor het recht op veiligheid en geborgenheid van anderen, dan reageert de overheid in België, nog veel meer dan elders, met een knuffelbeleid, met vertroetelen. Het Vlaams Belang wil daar niet aan meedoen, ongeacht het politieke orgaan. Het mag gezegd worden tijdens deze begrotingsbesprekingen. De provincie beschikt over middelen die zij via subsidies en ondersteuning wil verdelen. Dit mag echter niet onze hoofdtaak zijn. Als politiek beleidsverantwoordelijke moet men ieder op zijn taak en verantwoordelijkheid wijzen in de maatschappij. En wie zich daarnaar niet wil schikken, hoort hier niet thuis en verdient zeker niet om vertroeteld te worden met overheidssubsidies.

Een politiek beleid moet aan de ene kant motiverend werken, mensen aanmoedigen om zich goed te bekwamen, te studeren, aan zinvolle vrijetijdsbesteding te doen en zich ongeacht geloof of afkomst ten volle moet inzetten.

Een politiek beleid moet ook een vangnet bieden voor mensen die pech hebben gehad, voor bepaalde doelgroepen. Maar dat vangnet moet erop gericht zijn om ook die mensen aan te moedigen hun plaats op te nemen in de maatschappij.

Ten slotte moet een politiek orgaan als de provincieraad het goede voorbeeld geven: zuinig met overheidsgeld en belastingsgeld omspringen, zinvolle projecten uitvoeren en vooral: zichzelf in vraag durven stellen in plaats van zichzelf onnodig te bestendigen.

DEBATTEN

VLAAMS BELANG HEEFT WEINIG SYMPATHIE VOOR DE PROVINCIE ALS GELDVERSLINDEND ORGAAN

De provincie: 'een ver van mijn bed show'

Ik herinner me het ogenblik nog, vijf jaar geleden, dat ik hier mijn intrede deed als nieuw provincieraadslid. Ik had op dat ogenblik reeds 6 jaar een mandaat van gemeenteraadslid, maar tijdens de eerste kennismaking met de Oost-Vlaamse provincieraad viel mij de oubolligheid van dit orgaan op. De eerste kennismaking was niet erg positief. De provincieraad is een politiek orgaan dat niet direct in de schijnwerpers staat zoals in de nationale en lokale politiek. Dat geeft uiteraard voordelen. De voorbije jaren werd er regelmatig de nodige tijd uitgetrokken om op sommige onderwerpen dieper in te gaan, zoals bij het kerntakendebat en de jaarlijkse begrotingsbesprekingen.

Regelmatig zijn deze debatten praat voor de vaak geweest: interessante tussenkomsten en debatten waar uiteindelijk weinig of zelfs niets uit voortkwam. In tegenstelling met het lokale niveau (gemeenten en ocmw's) en het Vlaamse en federale parlement, is de provincieraad van Oost-Vlaanderen een praatbarak. Een praatbarak waar met veel poeha de belangrijkheid van bepaalde debatten wordt aangekondigd, maar waar achteraf alles bleef zoals het was. U kent het wel: "Ze dronken een glas, ze deden een plas en alles bleef zoals het was."

Het zal tijdens deze begrotingsbesprekingen niet anders zijn, ook al duren ze een volle drie weken. Spijtig!

Begroting zonder visie

Hetzelfde ook over het voorliggende begrotingsdocument dat waarschijnlijk door de fractievoorzitters van de meerderheidspartijen zal bejubeld worden, telkens met een vleugje van sympathie voor de gedeputeerde of de gedeputeerden van hun partij. Wij willen aan deze lofzang niet meedoen, maar vooral kritisch zijn.

Ik mis in deze begrotingsbesprekingen en in de toespraak van de gedeputeerde een terugkoppeling naar het beleidsplan van de legislatuur 2001-2006. In hoeverre zijn de doelstellingen van dit beleidsplan gehaald? Wat is er misgelopen of minder gegaan? Niets daarvan.

De voorliggende begroting is ook een begroting zonder visie. De deputatie ziet deze begroting waarschijnlijk graag vlug passeren als een wettelijk verplicht nummertje. Misschien daardoor dat we gedeputeerde Van Cauter hebben moeten missen wanneer de eerste gedeputeerde de begroting hier gisteren voorstelde, terwijl een van de leden van zijn deputatie op dat ogenblik de boomplantactie in Kallo bijwoont, waar andere provincieraadsleden ook graag hadden bij geweest. Misschien was het een doelbewuste zet van de deputatie om beide activiteiten te doen samenvallen om de aandacht van de pers van de begrotingsbesprekingen af te leiden.

Er is in deze begroting weinig visie terug te vinden, eerder het uitvoeren van eerder genomen beslissingen zonder enige kritische reflectie. De deputatie heeft nagelaten om te reflecteren naar het beleidsplan. Deze legislatuur is de legislatuur geweest van de gemiste kansen. Men heeft de kans gehad om te wegen op het kerntakendebat, men heeft de kans gehad om te pleiten voor een goed provinciedecreet zodat er de volgende legislatuur een modern en afgeslankt bestuurlijk tussenniveau zou aantreden. In plaats daarvan worden we geconfronteerd met een begroting met weinig visie, met weinig ploeggeest. Het beleid dat in de provincie wordt gevoerd houdt weinig rekening met de maatschappelijke en politieke evoluties in onze maatschappij.

Provinciedecreet een gemiste kans!

Van het provinciedecreet werd veel verwacht. De provinciewet was immers verouderd. Het heeft eind de jaren '70 bij het Egmontpact ook niet veel gescheeld of de provincies werden eenvoudig afgeschaft. In een recent interview met gedeputeerde Vercamer, en ik heb daar gisteren ook uit geciteerd, verwijst de gedeputeerde naar de provincies begin jaren '80 waar er enkel voor de begrotingsbesprekingen een provincieraad werd georganiseerd. Pas van midden de jaren '80 heeft men de provincies 'nieuwe stijl' ontwikkeld en is het aantal vergaderingen toegenomen. In verschillende partijen waren er politici die zich vragen bleven stellen bij het voortbestaan van de provincies. De tegenaanval van de provincies werd de voorbije jaren goed ingezet, de VVP was voornamelijk de spreekbuis van de deputaties en niet van de provincieraden. Hun visie bestond erin om de provincieraden zoveel mogelijk bevoegdheden toe te eigenen.

Het standpunt van onze partij is erg duidelijk. Een politiek tussenniveau heeft zijn nut, dit kunnen eventueel de provincies blijven, maar wel als een fel afgeslankt orgaan met duidelijke bevoegdheden en een beperkte open taakstelling. Als provincieraadslid moeten we het algemeen belang dienen en niet het belang van een zelf opgeblazen, voldane provinciale instelling.

Het provinciedecreet dat momenteel in het Vlaams parlement in eindbespreking is, is een gemiste kans. Er werd weinig essentieel gewijzigd aan de vroegere provinciewet. Nogal een geluk dat men via een amendementswijziging de cumul tussen provincieraadslid en parlamentslid onmogelijk heeft gemaakt. De vrees was immers terecht dat de provincieraad zou gedegradeerd worden tot een veredelde provinciale commissievergadering voor parlementsleden.

Het is echter een gemiste kans dat het provinciedecreet geen werk heeft gemaakt van een betere evenredige vertegenwoordiging van de bevolking in de raden. Als we deze raad bekijken dan stellen we vast dat hier weinig vertegenwoordigers van de zelfstandige beroepen zijn, gewone werknemers, arbeiders, landbouwers, ... Het provinciedecreet is een gemiste kans om een betere vertegenwoordiging van de verschillende sectoren in de maatschappij te stimuleren.

Subsidiëring moskeeën

De Vlaamse regering heeft de provincies nog een aantal nieuwe taken gegeven, zoals de waanzinnige beslissing van VLD-minister Keulen om voortaan ook de moskeeën te subsidiëren. Godsdienstvrijheid is voor elke partij in dit halfroond een evidentie. Het is echter nog iets anders om zomaar een godsdienst die in een niet onbelangrijk aantal voorbeelden tot gevaarlijke excessen leidt, te gaan subsidiëren.

Provinciale middelen die we veel beter kunnen aanwenden, zullen naar moskeeën vloeien. Hoe stelt de deputatie zich in dit dossier op? Er werden door de eerste gedeputeerde in zijn toespraak een aantal vraagtekens geplaatst, maar ik stel mij toch de vraag hoe de deputatie zich verder gaat opstellen?

Communicatiebeleid

De provincie Oost-Vlaanderen voert een communicatiebeleid waar de hogere overheid nog wat van kan leren. Als fractievoorzitter sta ik verstomd door de veelheid aan persberichten die verstuurd worden.

Terwijl men zowel in de gemeenten als bij de hogere overheid een communicatiebeleid voert waar niet de politici in de schijnwerpers staan, is dit bij de provincie wel het geval. We worden om de oren geslagen met persberichten waarbij in de titel vermeld staat dat de ene gedeputeerde daar de deur zal openen, de andere gedeputeerde ginder de spade in de grond zal steken en nog een andere gedeputeerde ergens anders in de provincie voor een belangrijke ontvangst zal zorgen.

Niet zozeer de activiteit, maar wel de aanwezigheid van de gedeputeerden - die opgevoerd worden als echte vedetten - staat hierbij centraal. Het provinciaal beleid mag niet op dezelfde aandacht rekenen van de media als de nationale politiek, maar via het communicatiebeleid heeft men hier toch maar handig een mouw aan gepast. Het meest opvallende voorbeeld was het feit dat gedeputeerde Van Gaeveren enkele jaren geleden in volle verkiezingsperiode op kosten van de belastingsbetaler in een provinciale folder over de provinciale domeinen met drie foto's prijkte. Na een terechtwijzing door de bevoegde minister werd dit in latere folders beperkt tot één foto. Vraag blijft waarom de deputatie veelvuldig van de communicatiemiddelen van de provincie gebruik blijft maken om zichzelf aan te prijzen, terwijl op andere niveaus echt soberheid op dat vlak bestaat.

Het valt op dat de deputatie een crack is in communicatie met de pers, maar eerder onbekwaam is om te communiceren met de raad. Waarschijnlijk huldigt onze deputatie ook de volgende zegswijze die we al bij verschillende bestuurders hebben gehoord: "Politiek is een aangename bezigheid, maar die maandelijks raadsvergaderingen - met al die kritische opmerkingen van de oppositie - dat is er teveel aan".

DE BEGROTING

Provincie heeft de afgelopen jaren zwaar geïnvesteerd

Minister Marino Keulen heeft ervoor gezorgd dat we beschikken over een interessant document over de provinciefinanciën. In een overzichtelijke weergave wordt duidelijk gemaakt dat deze legislatuur de provincie Oost-Vlaanderen in vergelijking met de andere Vlaamse provincies boven haar stand heeft geleefd. In het overzicht samengesteld door de Administratie Binnenlandse Aangelegenheden 2004, wordt een overzicht gemaakt van de financiën uit de rekeningen 2002 van de 5 Vlaamse provincies. Enkele opmerkelijke vaststellingen.

- Behalve Vlaams-Brabant is Oost-Vlaanderen de provincie waar in verhouding met de ontvangsten de uitgaven het grootst zijn.
- Oost-Vlaanderen int het grootste bedrag aan algemene provinciebelasting.

DEBATTEN

- De totale investeringsuitgaven in de buitengewone dienst bedroegen in 2002 in Oost-Vlaanderen bijna evenveel als in de 4 andere provincies tezamen. En ik citeer: "Wat de investeringsuitgaven betreft, deze bedragen in totaal 109,2 miljoen EUR. Daarvan nam Oost-Vlaanderen met 531 000 000 EUR bijna de helft (48,6%) voor zijn rekening."

Dit bewijst dat het Oost-Vlaamse provinciebestuur de afgelopen jaren boven haar stand heeft geleefd. Te zware investeringen zorgen op termijn voor stijgende onderhoudskosten, voor stijgende personeelskosten. Onze provincie gaat die kosten op termijn niet meer aan kunnen.

Provinciale domeinen

De verschillende provinciale domeinen zijn een troef voor onze provincie. Onze fractie erkent het belang hiervan, zowel recreatie, sport, ontspanning zijn erg belangrijk en dienen ondersteund te worden. Maar men kan dit op verschillende wijzen doen. De jongste jaren houdt men zich bezig met een beleid van 'schone schijn'. Het kan blijkbaar niet duur of sensationeel genoeg zijn.

Meer bepaald in het domein Puyenbroeck worden we in de raad regelmatig geconfronteerd met nieuwe of financieel zware dossiers. Sommige van deze dossiers - zoals het golfproject - zijn veel te hoog gegrepen voor een openbaar bestuur dat voor een belangrijk deel met belastinggeld werkt. Andere dossiers zijn op zich best zinnig, maar te veel is te veel!

Ik heb het dan niet enkel over het golfdossier, maar bijvoorbeeld ook over de gefaseerde aanleg van de strandzone in Puyenbroeck. Is zoiets echt noodzakelijk?

De Vlaams-Belangfractie wil dat er prioritair geïnvesteerd wordt in veilige fietsverbindingen naar de provinciale domeinen, voldoende openbaar vervoer. Hetgeen we hebben, moeten we behouden en goed onderhouden, geen zinloze uitgaven doen, voor zinvolle vrijetijdsondersteuning zorgen, maar ook voor een bepaalde vorm van soberheid... Puyenbroeck moet voor ons niet het grootste recreatiepark van Vlaanderen worden.

Het tempo aan nieuwe investeringen van de jongste jaren zal ertoe leiden dat we de komende legislatuur geconfronteerd zullen worden met hogere onderhoudskosten, meer personeelskosten, meer communicatiekosten om voldoende bezoekers aan te trekken, ...

De eerste gedeputeerde zei in zijn begrotingstoespraak dat het zwaartepunt van de investeringen in sportinfrastructuur tijdens deze legislatuur en ook tijdens dit jaar in het sportcentrum Puyenbroeck ligt. Het domein Puyenbroeck verdient ondersteuning, maar er moet doordacht en weloverwogen geïnvesteerd worden. De deputatie zet het beleid verder dat in de vorige legislatuur werd gestart. Wij menen - nog meer dan tijdens de vorige jaren - dat men in Puyenbroeck te lichtzinnig omspringt met de beschikbare financiële middelen.

Personeelsbeleid

Op pagina 57 van de toelichting en bijlagen bij de begroting wordt een overzicht gegeven van het aantal personeelsleden. Als we het personeelsbeleid van dichtbij bekijken, valt op dat bijvoorbeeld Puyenbroeck een belangrijke factor vormt in de personeelskosten. Kosten die de komende jaren enkel zullen vermeerderen. De personeelsbegroting steeg van 70 000 000 EUR in 2000 naar 115 000 000 EUR in deze begroting.

De personeelsuitgaven zijn onverantwoord groot. Op basis hiervan zou de deputatie eens de oefening moeten maken welke diensten de provincie aanbiedt die niet echt tot de zuivere provinciale taakstelling behoren. De zogenaamde open taakstelling waar men zo vaak van spreekt zorgt ervoor dat de provincie een te groot bedrijf wordt dat zich met allerlei zaken gaat bezighouden om zich belangrijk te maken. Ik weet het wel, voor de heren en dame van de deputatie is het waarschijnlijk wel leuk om met heel veel van deze zaken te kunnen uitpakken. Een zichzelf ernstig noemend bestuur moet de kritische oefening durven maken om te kijken welke taakstelling overbodig is, op welke posten men kan besparen, zowel in werkingsmiddelen als in personeel.

Wat gaat men de komende jaren doen als al die personeelskosten niet meer te dragen zijn met de huidige inkomsten? Gaat men zich dan tot de hogere overheid wenden gesteund door de lobbygroep in de VVP en de politieke vriendjes om meer middelen los te krijgen of gaat men zich tot de Oost-Vlaamse belastingsbetaler wenden en de belastingen verhogen?

Onderwijs

Onderwijs is een taak waarvan wij menen dat zij niet door de provincies dient uitgeoefend te worden en welke perfect kan overgenomen worden door een andere overheid. De kosten voor onderwijs maken een belangrijk deel uit van de provinciale begroting.

Als we kijken naar de kostenverdeling van de gewone uitgaven voor de begroting 2006 dan stellen we vast dat 49,3% of meer dan 115 000 000 EUR voorzien wordt voor personeelsuitgaven. Hiervan gaat de helft naar de wedden voor het onderwijs, in totaal ruim 57 000 000 EUR. Vermeerderd met de andere kosten voor onderwijs (schuld, overdrachten en werking) is er in de begroting van 2006 bijna 65 000 000 EUR voorzien voor het provinciaal onderwijs. Met 31,62% (een stijging tegenover vorig jaar) is dit de grootste post in de gewone uitgaven.

Tegenover de uitgaven van 65 000 000 EUR staan ook de ontvangsten van wedde- en werkingstoelagen voor ruim 45 000 000 EUR. Dit betekent echter een negatief verschil voor de provincie van 20 000 000 EUR. Vraag blijft of de kosten voor het onderwijs de komende jaren blijven stijgen? Het moment is rijp om opnieuw te bekijken of dit echt een provinciale taak is?

Men zou van deze denkoefening gebruik kunnen maken wat er momenteel in Oost-Vlaanderen wel ontbreekt om jonge mensen die werkloos zijn aan het werk te krijgen. Welke sectoren vragen om goedgeschoolde vakmensen waarvoor er nauwelijks opleidingen of cursussen zijn? Aan de ene kant zou de provincie haar onderwijsbevoegdheid die overlappend is met andere netten kunnen afbouwen, om aan de andere kant werk te maken van zinvolle projecten die inspelen op de vraag van bedrijven in onze provincie.

Mobiliteit - wegen

Mobiliteit is een van de belangrijkste problemen in onze samenleving. Vanuit de provincie Oost-Vlaanderen speelt men onvoldoende snel op de bal. Tijdens de voorbije jaren werden we op de raad geconfronteerd met debatten rond de verkeersproblemen met de nieuwe Scheldetunnel in Gent en de te verwachten trafiek na de opening van het Deurganckdok. De Vlaams-Belangfractie stelt vast dat er vanuit de meerderheid soms shownummertjes worden uitgevoerd zoals bij de motie rond een tolvrije Liefkenshoektunnel waar de voornaamste tussenkomst namens de meerderheidspartijen erin bestond om via amendement de naam van de indiener te veranderen in de drie meerderheidspartijen. Moties op naam van een individueel meerderheidsraadslid worden weinig gewaardeerd, moties, voorstellen of amendementen van de oppositie worden met drogedenen van tafel geveegd.

Onze voornaamste kritiek is dat de deputatie onvoldoende invloed uitoefent op het mobiliteitsdebat in onze provincie. Eén uitzondering hierop vormt de ijver en inzet van de nieuwe gouverneur. De Vlaams-Belangfractie staat uiterst kritisch tegenover de functie van de gouverneur, voor onze partij kan een niet-verkozen ambtenaar geen hoofd zijn van de deputatie. Maar de waarheid heeft haar rechten. De gouverneur handelt op een zakelijke wijze en laat zich niet leiden of afleiden door politieke spelletjes. De onlangs georganiseerde Staten-Generaal rond de ontbrekende schakels in Oost-Vlaanderen was een goede aanzet om de mobiliteitsproblemen in Oost-Vlaanderen op de voet te volgen en bij de hogere overheid om een dringende oplossing te vragen voor de belangrijkste knelpunten. De gouverneur heeft ons met zijn aanpak aangenaam verrast.

Landbouw

Het luik landbouw in de toespraak van de eerste gedeputeerde is erg mager. De deputatie heeft de voorbije jaren ook weinig ondernomen om een einde te stellen aan de verdrukking van de landbouw in bepaalde delen van de provincie. Over de negatieve gevolgen van het Prosesverhaal, het Scheldelandschapspark, de komst van enkele grootschalige overstromingsgebieden langs de Schelde in onze provincie door de actualisatie van het Sigma-plan, ... daarover spreekt het provinciebestuur niet. Zowel in dit als andere dossiers gedraagt het provinciebestuur zich als een struisvogel. De kop in het zand steken, en wachten en hopen tot het onheil overwaait. Het provinciebestuur is in netelige dossiers niet de verdediger van de vele gemeenten die alleen niet sterk genoeg staan. Het provinciebestuur is ook niet de bruggenbouwer die gemeenten rond bepaalde dossiers samenbrengt of het belang van die gemeenten verdedigt tegen de hogere overheid in.

Provinciebestuur houdt zich ver van moeilijke dossiers

Het enige wat het provinciebestuur wel doet, is het zich toe-eigenen van allerlei leuke activiteiten. Kijk er de provinciale informatiebladen maar op na. Maandelijks krijgen we in Informeel de 'heb je me gezien?-pagina's' waarop we onze heren en dame van de deputatie op allerlei leuke activiteiten zien. Een ontvangst hier, een receptie ginder, een internationale delegatie op bezoek, het uitreiken van een sporttrofee, ... In vergelijking met andere overheden wordt het provinciebestuur weinig geconfronteerd met moeilijke dossiers waarop een directe communicatie met de burger noodzakelijk is. Die taak is vooral toebedeeld aan lokale besturen en ministers.

DEBATTEN

BEGROTINGSCIJFERS

Schuldafbouw en reservefonds

De deputatie geeft toe dat we de komende jaren geconfronteerd worden met een substantieel hoger uitstaande schuld. Nochtans is er een lage rentestand.

De deputatie slaagt er niet in - in een periode van lage rentevoet en herziening van een aantal leningen - om de schuld af te bouwen en het reservefonds te spekken. Neen, zonder motivatie vermindert men het reservefonds met 750 000 EUR. In de prognose voor de komende jaren zal men het reservefonds de komende jaren volledig opsouperen.

Vorig jaar hebben we tijdens de begrotingsbesprekingen gediscussieerd over de prognose voor de komende jaren. Over begrotingscijfers en prognoses kan men inderdaad van gedachten wisselen. Het is niet omdat men veel uitgaven begroot dat die ook werkelijk zullen uitgegeven worden.

Maar de rekeningen van de voorbije jaren tonen de feitelijke toestand aan en geven de correcte cijfers weer over de resultaten van het eigen dienstjaar.

Rekening 1999	12 062 EUR
Rekening 2000	27 104 227 EUR
Rekening 2001	23 205 251 EUR
Rekening 2002	229 843 EUR
Rekening 2003	-2 531 856 EUR
Rekening 2004	-7 116 800 EUR

Wat merken we als we de rekeningen van 2000 tot 2004 overlopen. Dat in de rekening van 2001 naar 23 000 000 EUR. In 2002 verminderde dat bijna naar een nulpunt: 229 000 EUR. In de rekening 2003 eindigden we negatief: de uitgaven waren groter dan de ontvangsten. In de rekening 2004 was dit nog veel erger, zo erg dat we op een bedrag eindigden en van - 7 116 800 EUR.

Op het einde van de vorige legislatuur zat men met een minder rooskleurige situatie. Men heeft die rechtgetrokken door de belastingen te verhogen. Vanaf de rekening van 2003 ziet men dat de uitgaven in onze provincie veel sneller stijgen dan de ontvangsten. De rekeningcijfers spreken voor zich. De provincie Oost-Vlaanderen stevent af op een groot negatief verschil.

Tijdens het begin van deze legislatuur heeft men de prognose gemaakt voor de ontvangsten en uitgaven voor de komende legislatuur.

Hetgeen daarbij opvalt is dat men de ontvangsten nog redelijk goed heeft kunnen schatten; de uitgaven heeft men zwaar onderschat. Hieruit blijkt dat de provincie bij haar prognose zeer onorthodox handelt, want een goed bestuur onderschat de ontvangsten, maar overschat de uitgaven om niet voor negatieve financiële verrassingen te staan. Het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen doet al jaren het omgekeerde om de prognose toch maar positief te houden.

Een voorbeeld.

Tijdens de begrotingsbesprekingen van 2002 heeft men een schatting gemaakt van de prognose voor 2004. Men voorzag op dat ogenblik een negatief saldo tussen de ontvangsten en uitgaven van 4 759 122 EUR. Op basis van de rekeningcijfers blijkt dat men de uitgaven zwaar onderschat heeft en men in werkelijkheid een negatief verschil heeft van 7 116 800 EUR in de rekening van 2004.

Opsmukunstjes om de begroting in evenwicht te houden

Ik heb er zojuist reeds naar verwezen dat men dit jaar 750 000 EUR uit het reservefonds overboekt. Men past echter nog andere kunstjes toe om de begroting in evenwicht te houden.

In het Financieel beleidsplan 2006-2009 op pagina 28 in de tabel bovenaan vinden we het volgende:

Voor de begroting 2006 wordt een bedrag van 4 377 124 EUR overgeboekt van de begroting voor orde naar gewone ontvangsten. Het is interessant om eens terug te gaan naar de van vorig jaar en om dan te kijken wat men dan met die bedragen van plan was. Dan ziet men in het document van vorig jaar dat men die bedragen wou reserveren voor verschillende jaren, niet alleen voor dit begrotingsjaar, maar ook voor het begrotingsjaar van 2007 en 2008. Men wou eigenlijk van de begroting voor orde overboekingen doen naar de gewone ontvangsten, maar men voorzag dat op een periode van drie jaar. De deputatie verandert dat dit jaar en men boekt dat ineens over naar de gewone ontvangsten om op die manier de begroting van dit jaar op te smukken. Nu, de volgende jaren zal men dat niet meer kunnen doen.

Provinciale fiscaliteit stijgt

Uit de toelichtingen en bijlagen op pagina 67 blijkt dat de provinciale fiscaliteit met 109,76% is toegenomen tussen 1995 en 2005. Dat is meer dan een verdubbeling!

In het totale overzicht van de ontvangsten zien we dat 51,34% van de inkomsten van de provincie bestaat uit belastingen! In 1995 was dat maar een derde van de provinciale inkomsten die bestonden uit belastingen. De hogere overheid heeft door de vermindering van de inkomsten van het provinciefonds te kennen gegeven dat de provincie moet bezuinigen, minder taken moet uitvoeren. De provincie heeft op tien jaar tijd het aandeel van de belastingen in de provinciale inkomsten sterk opgetrokken tot meer dan 51%.

In hetzelfde document op pagina 91 zien we in de grafiek dat de evolutie van het schuldpercentage heel positief is. De grafiek is technisch gesproken juist: in procenten van de totale gewone uitgaven is de schuld sinds 1998 inderdaad gedaald. Maar in werkelijkheid is de schuld gestegen. Dat blijkt uit de tabel bij die grafiek. In 1998 bedroeg de schuld ruim 24 000 000 EUR, in 2006 was dat opgelopen tot 28 814 186 EUR. Een flinke stijging dus. De grafiek suggereert een daling van de schuld, maar dat is misleidend. Die procentuele daling is alleen te wijten aan de enorme stijging van de gewone uitgaven. Als in een kleine school vijf van de tien klasjes lekken, dan zijn er 50% lekkende klassen. Als die school nu fusioneert met een andere school met tien intacte klasjes, dan zijn er nog slechts vijf op de twintig klasjes die lekken, of 25%. Er is niet één lek gerepareerd, maar het percentage lekkende klasjes lijkt als bij toverslag gehalveerd te zijn.

Prognose is totaal onrealistisch

De prognose voor de komende jaren is totaal onrealistisch. Ik heb vorig jaar die kritiek ook gegeven. De deputatie stelt haar begroting eigenlijk omgekeerd op: men zorgt eerst dat men in het eindjaar 2009 een positieve begroting heeft. Dat is toch wel belangrijk. We merken dat de deputatie blijft uitgaan van de prognose van de vorige jaren zonder naar de rekeningen te kijken. De rekeningen zijn de echte cijfers wat werkelijk ontvangen of uitgegeven werd in de provincie.

Wij stellen vast dat van de rekening 2002 tot de rekening 2005 het algemeen resultaat eigen dienstjaar op die drie jaar met gemiddeld 3 500 000 EUR per jaar gedaald is. De deputatie houdt daar geen rekening mee en zou dat in haar prognose wel moeten doen.

Wij hebben eens het verschil gemaakt wanneer men uitgaat van de rekeningen. De deputatie gaat uit van de prognoses van de laatste jaren, wij gaan uit van de echte cijfers. Als men dus uitgaat van de rekeningen, dan eindigt men deze begroting negatief en dan kan ze ook niet voorgelegd worden. Dan zien we al dat in het algemeen resultaat, waar de deputatie aangeeft dat ze in 2008 negatief zou zitten, eigenlijk al in 2007 met het algemeen resultaat met 2 000 000 EUR negatief zou zitten. Men heeft natuurlijk ook nog het reservefonds en de deputatie gaat ervan uit dat men met het volledig opgebruiken van het reservefonds in 2009 nog positief zal eindigen. Wij voorspellen dat we dan al met een getal van minimum 12 000 000 EUR, gebaseerd op de gedane uitgaven van de vorige jaren en nog niet vermeerderd met extra kosten, negatief zal eindigen.

De begroting is opgesmukt met een aantal kunstgrepen, maar had men een ernstige prognose gemaakt dan zat de deputatie vandaag met een probleem, een groot probleem. Ik heb het vorig jaar reeds aangekondigd: het huidige financiële beleid van de provincie is onhoudbaar, we stevenen af op een provinciaal bankroet. Tuurlijk, het patrimonium niet meegerekend, maar we stevenen op een zwaar tekort af.

De rekeningscijfers van de voorbije jaren en ook het overzicht van de investeringskredieten, de vergelijking met andere provincies, tonen aan dat de provincie met haar financieel beleid op de slechte weg zit en dat het haar eigen schuld is.

De eerste gedeputeerde besloot zijn toespraak door te zeggen dat de begroting wat minder vlot zal lezen dan de 'Da Vinci Code', maar dat ze voldoende informatie bevat om de komende begrotingsdebatten te stofferen.

De meeste fictieromans hebben een gelukkig einde, de provinciale begroting is geen fictie maar bittere realiteit met een minder gelukkig einde. Het is een begroting van politici die op korte termijn denken, want de begroting is zodanig opgesmukt om toch maar een positief resultaat voor te leggen. Het huidige provinciebestuur zadelt de komende legislatuur eigenlijk op met een financiële ramp die men had kunnen vermijden.

Dank u.

DEBATTEN

TOESPRAAK NAMENS GROEN!

De heer Patrick Gillis

De eerste gedeputeerde gaf aan dat de ontwerpbegroting 2006 zich waarschijnlijk minder vlot laat lezen dan de 'Da Vinci code'. Hij heeft gelijk. Waarom hij precies naar dit, al bij al middelmatig boek verwees - ik ga er tenminste van uit dat de gedeputeerde zijn tekst zelf heeft geschreven - is mij echter niet duidelijk. De 'Da Vinci code' was enerzijds een bestseller - wat we van het begrotingsboek niet kunnen verwachten - en anderzijds toch niet veel meer dan een paar honderd bladzijden gefantaseerde hypothesen. Ik mag hopen dat het begrotingsdocument 2006 iets meer body heeft.

De 'Da Vinci code' heeft bovendien als vertrekpunt het schilderij 'Het Laatste Avondmaal'. Gaat de deputatie, of de eerste gedeputeerde in het bijzonder, er nu al van uit dat na deze begroting 2006 een kruisiging zal volgen? Wie binnen de deputatie of binnen de meerderheid komt in aanmerking om de eerste gedeputeerde de judaskus te geven? Zal ook hij eer de verkiezingshaan heeft gekraaid, tot driemaal toe verloochend zijn en met hem zijn beleid en zijn ploeg?

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ook onze fractie heeft deze ontwerpbegroting 2006 gewikt en gewogen in het licht van de algemene beleidsnota 2001-2006 en het zal u waarschijnlijk niet verwonderen dat wij tot een iets meer genuanceerd beeld komen dan de eerste gedeputeerde in zijn openingstoespraak. En gelukkig ook een iets meer genuanceerd beeld ten opzichte van de vorige spreker.

Sta mij toe dat ik eerst rechtstreeks de toespraak van de gedeputeerde behandel.

Qua investeringen is de gedeputeerde er nogal trots op dat men zowel geografisch als sectoraal de noodzakelijke spreiding heeft kunnen realiseren. Laten we een kat een kat noemen, elke gedeputeerde heeft bij de aanvang van de legislatuur een financiële investeringsenvelop toegekend gekregen en men heeft gedurende vijf jaar gewerkt onder het motto 'we bemoeien ons niet met elkaar zolang men binnen de grenzen van de envelop blijft'. Het gevolg is natuurlijk een organische spreiding over het grondgebied en de beleidsdomeinen. Veel algemene sturing zit er echter niet in. Dit zien we geïllustreerd in het kritiekloos blijven geld verspillen aan een golfterrein, het inruilen van de derde museumvleugel voor Velzeke voor een erfgoedcentrum dat opeens uit de lucht kwam vallen, het opeens absoluut noodzakelijk achten dat 700 000 EUR wordt uitgegeven voor de realisatie van een bijencentrum in een Eeklose schuur.

Economie

Inzake economie is de gedeputeerde nogal trots op het Huis van de Economie en de streekhuizen. Onze fractie is niet echt onder de indruk. Zeker wat de streekhuizen betreft, heeft de deputatie ons nog steeds niet kunnen overtuigen van de zin, de meerwaarde, laat staan de noodzakelijkheid van deze streekhuizen, zeker in de steeds performantere multimediamaatappij. Streekhuizen waarvan op het einde van de legislatuur er slechts een operationeel zal van zijn, namelijk dat van Aalst, zonder dat ondertussen de provincie op economisch gebied is geïmplodeerd. Collega Van Hecke komt daarop terug. Wat is trouwens de voorbije legislatuur het provinciaal economisch beleid geweest? Aan handelsmissies geen gebrek, maar voor de concrete gevolgen van de Waaslandhaven heeft men jarenlang een struisvogelpolitiek gevoerd en er was een Staten-Generaal nodig om zich bewust te worden van de containervloed.

De provincie Oost-Vlaanderen wordt niet ten onrechte als de sierteelt- en tuinbouw provincie bij uitstek geëfficheerd. Wie de sector een beetje volgt (ik heb niet voor niets tuinbouwschool gedaan) zal niet blind zijn voor de problemen waarmee in de eerste plaats de warmekasteelten af te rekenen hebben. Er is de enorme import en er zijn de zeer hoge energieprijzen, waarvan het onrealistisch is om te denken dat die in de toekomst zullen dalen. Ook dit vormt een economisch uitdaging waar voor het provinciebestuur een rol is weggelegd. Collega Riet Gillis komt daar op terug.

Sport

Voor onze fractie is het duidelijk dat de verantwoordelijkheid voor de basissportinfrastructuur een verantwoordelijkheid is van de gemeenten en dat de provinciale investeringen zich moeten richten tot de meer grootschalige, bovenlokale noden. Ik denk dat deze deputatie die rol goed heeft begrepen en dat er degelijk werk is geleverd. Terecht heeft men ons inziens geïnvesteerd en geholpen bij de totstandkoming van de Topsporthal, de overdekte wielerpiste. Of de Boerekreek een gelukkig initiatief zal worden, valt af te wachten. Ook voor een aantal initiatieven in Puyenbroeck hebben we begrip, al blijft het natuurlijk een feit dat Puyenbroeck een slechte locatie is. Men had, zeker voor die investeringen die zich tot de jeugd of amateursporten richten, veel beter geopteerd voor een meer stedelijke omgeving niet alleen dicht bij de doelpublieken, maar vooral veel beter bereikbaar. Of de zeer professionele sporters, bijvoorbeeld de nationale voetbalploeg, de weg naar Puyenbroeck zullen vinden om op het kunstgrasvoetbalterrein te komen oefenen, valt af te wachten. De vraag is trouwens ook of we daar als provincie beter gaan van worden?

Onderwijs

Er is tijdens deze legislatuur stevig in de vernieuwing en modernisering van de provinciale onderwijsinstellingen geïnvesteerd. Een goede zaak, en ik denk dat deze dossiers steeds op de instemming van meerderheid en oppositie hebben kunnen rekenen. Onderwijs is echter meer dan bakstenen alleen en men mag dan wel mooie pedagogische principes hebben, het zijn per slot van rekening de leerkrachten die het dagdagelijks moeten waarmaken. In globo kan men stellen dat ons lerarenkorps 'à la hauteur' is, maar een nog betere begeleiding, nog meer kansen tot bijscholing moeten misschien overwogen worden.

Recreatie

Ook hier huldigt de eerste gedeputeerde het adagium: we hebben geld in de provinciale domeinen gepompt, dus we hebben goed gewerkt. Dat er meer volk naar Puyenbroeck komt, klopt - er is een verdubbeling van het bezoekersaantal -, maar de gedeputeerde vergeet tegen welk kostenplaatje. Elke nieuwe bezoeker heeft ons honderden euro's gekost. Dat Puyenbroeck nu speeltuinen heeft waar vele andere besturen terecht jaloers op mogen zijn, strekt de deputatie tot eer. Waarom er in Puyenbroeck per se een evenementeneiland diende te worden uitgebouwd, volledig afhankelijk van het goede weer, op een onmogelijke plaats gelegen voor wie niet over privaat vervoer beschikt, is onze fractie nog steeds een raadsel. Bovendien is de uitbouw op een zeer knullige manier gebeurd: eerst had men evenementen, dan had men een tent nodig, dan had men sanitair nodig, dan extra verharding, dan een evacuatiebrug wegens een eiland. Zo knutselt men, als het ware, maar verder.

De optredens die daar doorgaan had de provincie evengoed in samenwerking met lokale besturen kunnen laten doorgaan op de markten en pleinen van Gent, Dendermonde, Aalst, Eeklo, ... Waarom die per se in Puyenbroeck moeten doorgaan is mij een raadsel.

Ronduit gënant is het om de eerste gedeputeerde, namens de drie coalitiepartijen, trots te horen uitpakken met het vermaledijde golfterrein. Als er één schoolvoorbeeld is van een dossier dat financieel volledig is ontspoord door enerzijds onervarenheid met de materie van onze diensten en anderzijds gebrek van beleid en sturing vanwege de deputatie, dan is het wel het golfdossier.

Ik wil trouwens nog eens verwijzen naar de algemene beleidsnota 2001-2006 waar men nog fier aankondigde dat men naar 18 holes ging, met eventueel zicht op uitbreiding tot 27 holes. Als we nu zien welke extra middelen moeten ingezet worden om 9 holes te realiseren ... De gedeputeerde had dat misschien ook kunnen vermelden. We stellen ook vast dat niemand van de meerderheidspartijen ooit durft tegenstemmen als het over het golfterrein gaat omdat het binnen die enveloppe nog altijd blijft deel uitmaken van een soort wederzijdse gijzeling of Catch 22. Men houdt als het ware elkaar een beetje gegijzeld uit schrik voor een domino-effect op andere dossiers. Ik zou bijna een uitdaging durven aangaan: durft de eerste gedeputeerde het aan om eventueel over het golfdossier een vrije stemming te organiseren? Ik ben er zeker van dat dan het gezond verstand zou zegevieren en dit project zou worden afgevoerd.

DEBATTEN

Inzake de provinciale domeinen stelt de gedeputeerde terecht dat door de omvorming van de vzw De Gavers tot autonoom provinciebedrijf de meest optimale beheersvorm werd gerealiseerd. Onze fractie heeft er reeds verschillende malen op gewezen en we hebben voorstellen gedaan om ook Puyenbroeck tot een autonoom provinciebedrijf om te vormen. Nu wordt Puyenbroeck door drie gedeputeerden bestuurd die elkaar vanuit de administratie al dan niet voor de voeten lopen en waar ook nog een golfbedrijf tussenfietst. Dit lijkt mij allesbehalve overzichtelijk, duidelijk en transparant. Vandaar nogmaals onze vraag: "Waarom ook niet voor Puyenbroeck een autonoom provinciebedrijf?"

Milieu

Dit is het onderwerp dat door de eerste gedeputeerde toch wel erg stiefmoederlijk behandeld wordt. Dat het nieuwe milieulabo een noodzaak - zie de uitgeleefde oude locatie - en een zeer verantwoorde investering is, is nogal duidelijk. Maar kan iemand onze fractie eens uitleggen waarom een deputatie - die voor de helft uit liberalen bestaat waarvan men mag veronderstellen dat ze het overheidsgeld graag zo doelmatig als mogelijk willen laten renderen - het blijkbaar niet echt nodig acht dat deze investering maximaal rendeert en dat de onderzoekscapaciteit maximaal benut wordt?

Inzake het binnen'rijven' van bijvoorbeeld het nieuwe Aminal-contract worden we geconfronteerd met concurrentie van de private sector. Daar is niets mis mee, maar als er dan door bijvoorbeeld openbare besturen in West-Vlaanderen aanbestedingen worden uitgeschreven, dan is het de officiële beleidslijn van de deputatie om hier met ons milieulabo niet op in te schrijven om, dixit de bevoegde gedeputeerde, "de private markt niet te verstoren". Dit lijkt mij een foute manier van zaken doen, een foute manier om met het milieulabo op het terrein aanwezig te zijn.

De gedeputeerde vermeldt ook dat er middelen worden vrijgemaakt om natuurgebieden aan te kopen. Daar waar over andere items steeds trots het aantal miljoen euro wordt vermeldt, laat de gedeputeerde het concrete bedrag hier in het midden. Middelen voorzien is trouwens nog iets anders dan deze effectief besteden. Werden er in deze legislatuur percelen bijgekocht? Jazeker, maar het grootste gedeelte betrof compensatieaankopen voor het vermaledijde golfterrein Puyenbroeck. Hoeveel natuur is onze provincie netto rijker geworden? Hoeveel bos is onze provincie rijker geworden? Ik heb het niet over eigendoms-overdracht van bijvoorbeeld ocmw's die bossen of terreinen verkopen aan de provincie, maar over echte, concrete bomen.

We moeten met onze fractie bovendien vaststellen dat deze driepartijencoalitie zich zeer actief heeft ingespannen om de natuur- en milieubeweging van zich te vervreemden. De integrale schrapping van de subsidies voor aanschaf van natuurgebieden door milieuverenigingen is daarin een triest dieptepunt. Dat de deputatie het laatste jaar een absolute fan is geworden van voetbal-, tennis-, en andere sportterreinen in kunstgras is misschien de meest duidelijke illustratie dat deze bestuursploeg van de natuur is vervreemd.

Cultuur

Dit beleidsdomein zal door mijzelf uitvoerig behandeld worden in de loop van de artikelsgewijze bespreking. Ik zal mij dan ook tot één punt beperken.

Gisteren had de eerste gedeputeerde het over het Forum en het Forum bis. Ik vroeg mij toen af waarom het nodig was om het debat van vorige week als het ware nog eens te herkauwen. Vandaag lees ik echter in mijn krant dat het de minister van Cultuur heeft behaagd om voor het nieuwe Gentse Forumproject een begeleider aan te stellen en dat die aanstelling zou gebeurd zijn in overleg met de stad Gent en de provincie Oost-Vlaanderen. Ik begrijp er niets meer van. Klopt dit? Misschien toch nog enige verduidelijking. Zijn er ondertussen contacten geweest? Hebben wij inderdaad meegespeeld in het aanstellen van die begeleider voor het nieuwe Forumproject?

De voorzet van de eerste gedeputeerde om het provinciaal subsidiebeleid eens te herijken verrast ons een beetje door de nietszeggendheid. Meer dan een open deur intrappen doet de gedeputeerde niet. Waarop heeft men gewacht om inderdaad de honderden subsidies, initiatieven te saneren? Reeds een aantal jaren is het de gewoonte dat van de meeste overdrachten, zeker in de sectoren Cultuur en Sociaal beleid, er elk jaar ongeveer 2% wordt afgevijsd, de weg van de minste weerstand. Bij elke ontwerpbesluiting heeft onze fractie via amendementen, zeker in de sector Cultuur, een poging gedaan om tot een beperkte uitzuivering te komen. Telkens besloot deze meerderheid dat alles bij het oude diende te blijven. Het aantal nominatieve subsidiekredieten of subsidiereglementen die werden geschrapt zijn op de vingers van één hand te tellen. En de kredieten die werden geschrapt betroffen dan nog de meest weerloze segmenten van onze samenleving.

Ik had het al over de schrapping van de subsidies aan natuurverenigingen, maar het stopzetten van jarenlang volgehouden inspanning inzake CO-intoxicatie is een ander weinig flatterend voorbeeld. De eerste gedeputeerde merkt terecht op dat de grote 'slokop' inzake overdrachten de verschillende paraprovinciale instellingen zijn: EROV, GOM, vzw Toerisme Oost-Vlaanderen, ... Daar waar voor andere organisaties er ten minste een minimale evaluatie mogelijk is op basis van het bezoekerscijfer (cultuur), of de verrichte prestaties (sociaal beleid), ... is dit voor louter dienstverlenende paraprovinciale instellingen veel moeilijker. Ik kan mij echter niet van de indruk ontdoen dat deze instellingen weinig innovatief en soms overlappend werken ten opzichte van andere initiatieven en actoren. Ik denk dat het aangewezen zou zijn om deze paraprovinciale instellingen, bijvoorbeeld Toerisme Oost-Vlaanderen, eens onbevangen door te lichten, want daar gaat toch zeer veel geld naar toe.

Tot slot van mijn repliek op de beleidsverklaring van de gedeputeerde wens ik nog even stil te staan bij het Pensioenfonds. Terecht stelt de gedeputeerde dat we dank zij het Pensioenfonds goedkoper uit zijn dan de overheden die hier niet over beschikken. Daar waar men via de RSZPPO 27,5% van de loonmassa moet opzij zetten voor de pensioenen, is dit voor ons veel minder. Het is daarom des te onbegrijpelijker dat deze meerderheid jaar na jaar de aanbevelingen van de actuariële studies naast zich neer heeft gelegd. Als gevolg van een aantal tegenvallende beursjaren werd in 2003 reeds gesteld dat we de spijzing van het Pensioenfonds dienden op te trekken tot 15,75% van de loonmassa. Ondanks het pleidooi van collega Mendonk verkoos men om het fonds slechts met 9,1% te spijzen. Ook de 14,23% die we nu als bovengrens hanteren ligt onder het percentage dat men ons in 2003 aanraadde. De gedeputeerde stelt zelf dat op basis van de laatste actuariële studie we in feite tot 17,07% van de loonmassa zouden moeten overdragen aan het Pensioenfonds. Waarom doet men dit niet? Waarom kiest ook hier de deputatie de weg van de minste weerstand en wordt de hete aardappel doorgeschoven naar de volgende ploeg? Iets meer had toch mogelijk geweest.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Tot zover de repliek op de beleidsverklaring van de gedeputeerde. Ik had echter bij het begin van mijn tussenkomst ook aangekondigd dat deze laatste ontwerpbegroting voor onze fractie ook de gelegenheid bij uitstek was om het geheel van de legislatuur eens te evalueren.

Dat is natuurlijk in zo'n kort tijdsbestek niet mogelijk, vandaar dat ik uit de beleidsverklaring 2001-2006 een aantal topics gehaald heb waarbij toch duidelijk is dat de deputatie haar intenties niet heeft waargemaakt.

In de algemene beleidsnota 2001-2006, op pagina 5, zagen we dat "er zal gestreefd worden naar een doorzichtige en functionele organisatiestructuur" in het provinciale huishouden.

Een paar jaren geleden werd een grote externe doorlichting verricht door KPMG (8 à 9 000 000 BEF), intern werd daarover stevig gediscussieerd, verschillende ambtenaren kregen de kriebels - ik zie de gedeputeerde voor personeel een ander gebaar maken, maar dat zal met een biepje worden weggebiept in het stenografisch verslag -, maar omwille van de dreigende verstoring van de politieke evenwichten werden de aanbevelingen door de deputatie uiteindelijk ergens verticaal geklasseerd. Het is nog eenmaal aan bod gekomen naar aanleiding van een tussenkomst van mij, maar sindsdien hebben we over die studie, over die aanbevelingen, over die suggesties, niets meer gehoord. Ik ga ervan uit dat als men zich in het begin van een legislatuur openstelt, als men zich bereid verklaart om dingen te wijzigen en men dan uiteindelijk geconfronteerd wordt met het feit dat er dingen moeten gewijzigd worden, men dan niet terugschrikt omwille van het verstoren van politieke evenwichten.

Pagina 8: "het provinciebestuur wil zijn voorbeeldfunctie op het vlak van welzijn op het werk, interne milieuzorg en duurzame ontwikkeling ten volle waarmaken".

Wat welzijn op het werk betreft denk ik dat de deputatie goed werk heeft geleverd, maar voor de rest? Er is veel geïnventariseerd, onderzocht, gewikt, gewogen, maar in de praktijk moeten milieuzorg en duurzame ontwikkeling nog elke dag bevochten worden in deze administratie. Het volstaat om naar iets eenvoudigs te kijken als ons provinciaal wagenpark om vast te stellen dat er geen lpg-wagens aangekocht zijn, er zijn geen roetfilters, men heeft enkel de wettelijke voorschriften gevolgd, maar ook niets meer. Collega Gillis heeft dit reeds meermaals aangekaart.

Natuurlijk is er ook veel geld naar voorbeeldprojecten gegaan inzake milieuzorg en duurzame ontwikkeling, maar hoeveel van die projecten zijn na een gunstige evaluatie doorgestroomd naar de gewone provinciale huishouding en zijn nu een vanzelfsprekendheid geworden? Weinig tot geen.

DEBATTEN

De ambities inzake sociaal beleid zoals die in de beleidsverklaring 2001-2006 werden neergeschreven, evalueren in een algemene tussenkomst, is niet ontoereikend. De maatregelen en het werkveld zijn zo verscheiden dat dat een ondoenlijke taak is.

Toch wens ik er twee zaken uit te lichten. Mijn fractie wenst de deputatie een pluim te geven voor de jarenlange inspanningen die ze heeft geleverd voor het zorgcentrum Lemberge. Eerst om de boot in die mate leeg te hozen dat finaal zinken kon worden voorkomen, daarna om het schip drijvende te houden, en nu, gedurende een aantal jaren, om het schip terug in de vaart te krijgen met een duidelijke koers voor ogen. Het is dan ook met verwondering, om niet te zeggen onbegrip, dat onze fractie moet vaststellen dat men in een aantal gemeenten politieke spelletjes begint te spelen en dat men er zelfs niet voor terugschrikt om de goede trouw van de provincie in twijfel te trekken. Wat die lokale politieke halfgoden pogen te bereiken is mij onduidelijk, maar ik hoop dat ze beseffen dat ze roulette spelen op de kap van het personeel en de bewoners. Ik denk dat een krachtig standpunt vanwege de deputatie door de eerste gedeputeerde meer dan aangewezen is.

Jammer genoeg zijn er ook sociale minpunten. Zo is het jammer te moeten vaststellen dat het provinciaal woonwagen- en trekkersbeleid een maat voor niets bleek. Het blijft jammer te moeten vaststellen dat voor zulke duidelijke bovenlokale onderwerpen we als bovenlokaal bestuur enkel iets kunnen realiseren bij de gratie van de lokale gemeentelijke overheden. Als die niet willen, mogen we bij wijze van spreken op ons hoofd staan, we komen geen stap verder.

Een laatste puntje dat in deze legislatuur en in de beleidsnota 2001-2006 veel aandacht kreeg was het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan: in globa heeft de deputatie hier als beleidsniveau gefaald. Binnen de marge die de Vlaamse regering had vastgelegd, heeft de deputatie ervoor gekozen om alle mogelijke functies zoveel als mogelijk over het volledige grondgebied te spreiden. Alles moet liefst overal kunnen. Dit heeft met ruimtelijke ordening, laat staan een duurzaam ruimtelijk beleid, weinig te maken. De woorden 'bos' en 'bosuitbreiding' komen er niet in voor, hetzelfde gaat op voor 'windmolens'.

Een aantal uitdagingen voor de toekomst

Naar de toekomst toe, de volgende legislatuur, denk ik dat het misschien ook de gelegenheid is om tijdens deze begrotingsdebatten een aantal uitdagingen te bediscussiëren en ons daarvan bewust te zijn. Zo is er bijvoorbeeld het feit dat de provincie door aankopen in het verleden over nogal wat patrimonium beschikt waar ze geen weg mee weet en dat er sinds jaren onaangeroerd bijligt.

Zo is er het poortgebouw van de Huysmanhoeve. Het werd aangekocht tijdens de legislatuur 1987-1991, maar er is nog steeds geen restauratiedossier, terwijl net dat poortgebouw een van de argumenten was om het destijds aan te kopen.

Het Caermersklooster is na vele jaren uiteindelijk bijna niets meer geworden dan een stadskanker. Ik heb het natuurlijk niet over het kerkgedeelte maar over het kloostergedeelte.

Het huis Thuysbaert, nog een aankoop uit de legislatuur 1987-1991, staat leeg, ongebruikt. Men heeft al eens geopperd om daar ook een streekhuis van te maken, maar we horen daar ook niets meer over. Ook daar moeten we toch eens werk van maken.

De aankoop van het huis Anton van Wilderode lijkt een maat voor niets te zijn geweest.

De Bank van de Arbeid, vooral het historische gedeelte, kant Volderstraat, wacht op verdere restauratie en een bestemming.

Zo zou ik nog een aantal voorbeelden kunnen geven.

Een andere uitdaging voor de toekomst en voor de volgende legislatuur is dat we als provincie aandeelhouder zijn in verschillende nutsbedrijven, kabelmaatschappijen, banken, verzekeringsinstellingen, ... We strijken jaarlijks een mooi dividend op. Historisch hebben we daar wel onze verdiensten in, maar beleidsmatig spelen we geen enkele rol meer behalve natuurlijk een aantal zeer royaal vergoede beheersmandaten. Moeten we deze participaties aanhouden in een bijna volledig geliberaliseerde markt? Het is een open vraag.

Dank u.

TOESPRAAK NAMENS N-VA

De heer De Cuyper

Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Gouverneur, Geachte Collega's,

Ik wil in de eerste plaats de administratie en de diensthoofden bedanken voor het gave werk dat ze afgeleverd hebben met de documenten voor deze laatste begroting.

Ik zal het met opzet kort houden bij de bespreking van deze begroting. Ik wil immers vermijden om in herhaling te vallen met wat er werd gezegd bij de vorige begrotingen. Dit is de laatste volwaardige begroting van deze legislatuur. Zij wordt voorgesteld en verdedigd door de deputatie die zelf gesteund wordt door een meerderheid die een monstercoalitie vormt. Vanuit de oppositie hebben we begrotingsjaar na begrotingsjaar gehamerd op bepaalde onderdelen die naar onze mening niet door de beugel kunnen. We stelden vast dat onze voorstellen in 99% van de gevallen werden aanhoord en dan vriendelijk werden verworpen. Mij blijft de hoop dat de kiezer in de provincie Oost-Vlaanderen klaar zal zien volgend jaar op 8 oktober en deze coalitie zal afstraffen en zo aan nieuwe beleids mensen de gelegenheid zal geven om orde op zaken te stellen.

Wanneer we in het verleden bijvoorbeeld de realisatie van het golfterrein bekritiseerden, heeft de deputatie inderdaad argumenten aangehaald om dat miljoenenverslindende project te verdedigen. Argumenten die naar mijn mening geen steek houden. Een van de argumenten die telkens weer terugkeren, is dat dit project ingeschreven staat in het masterplan ontworpen voor het domein Puyenbroeck. Als argument kan dat tellen.

Een ander argument dat men hanteert, is dat men de golfsport laagdrempelig wil houden om zo aan elke Oost-Vlaming de gelegenheid te geven deze sport te beoefenen.

We kunnen natuurlijk blijven argumenteren en tegenargumenteren. Alleen de toekomst zal uitwijzen welke visie de juiste was. Ik vrees dat we, wanneer we al die miljoenen zullen hebben besteed om een mooi grasplein met 18 gaten aan te leggen, zullen vaststellen dat het wellicht een zinloze verwezenlijking was.

Een ander punt dat ik wil aanhalen is de problematiek rond de autonome provinciebedrijven (APB).

Ik vrees dat de rechtstreekse democratische controle op deze bedrijven verdwenen is. Ik verklaar mij nader: wanneer ik als provincieraadslid heden een vraag heb over de interne werking van het autonoom provinciebedrijf De Gavers, dan zou ik me moeten kunnen wenden tot de betrokken gedeputeerde. Maar neen, daar het om een afzonderlijk rechtspersoon gaat, moet ik me wenden tot het APB De Gavers. Indien deze evolutie zich doorzet, namelijk het verder ontwikkelen van APB's, vertrekkende van provinciale organen, is het duidelijk dat dit kwalijke gevolgen gaat hebben voor de democratische controle op deze autonome bedrijven.

Ik ben verheugd dat de eerste gedeputeerde in zijn betoog op bladzijde 9, wanneer hij het heeft over de gevoerde subsidiepolitiek, stelt en ik citeer: "Ik wil de discussie hierover op gang brengen en misschien ook wel een beetje de geesten laten wennen aan de gedachte om de in het verleden gevoerde subsidiepolitiek toch periodisch aan een kritisch onderzoek te onderwerpen." Ik zal tijdens de bespreking per artikel hierover tussenkomen en bepaalde subsidies die werden toegekend in vraag stellen.

De hoofdedeputeerde verklaart dat hij het niet kan laten nog eens terug te komen op het ter ziele gegane Forum. In de laatste provincieraad waren we tot het besluit gekomen dat het Forum dood was. Maar zoals de hoofdedeputeerde stelt, is er absoluut geen reden om te verklaren dat er een Forum bis in de maak is waarbij bepaalde instanties de provincie reeds zien als gulle sponsor. De hoofdedeputeerde stelt zeer duidelijk en in klare taal dat een mogelijke deelname in een toekomstige realisatie en ik citeer: "het voorwerp zal moeten uitmaken van een weldoordacht project waarbij de provincie niet alleen als geldschietter, maar ook als ontwerper duidelijk moet kunnen in meegaan." Deze stellingname kan ik bijtreden en ze verheugt me.

In laatste instantie wil ik het hebben over de communicatie met de burger. We hebben in het verleden vastgesteld dat het overgrote deel van de bewoners van onze provincie nauwelijks weet heeft, of zelfs in het geheel niet weet, hoe de provincie werkt, welke verschillende soorten administraties er zijn, wie de beleids mensen zijn, wie de gouverneur is en wat zijn taak is.

DEBATTEN

Daarom ben ik aangenaam verrast met de nieuwe initiatieven die men neemt om de communicatie met de burger te verbeteren. Ik heb het over de creatie van De Zevende Dag in samenwerking met de regionale zenders van Oost-Vlaanderen. Deze creatie vindt plaats één jaar voor de verkiezingen. Ik hoop dan ook dat men naast de gedeputeerden en de meerderheid ook de oppositie aan het woord zal laten komen.

Uiteindelijk wil ik verklaren dat, ondanks de constructieve opmerkingen, wij deze begroting niet zullen goedkeuren.

Dank u.

TOESPRAAK NAMENS SPIRIT

Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Gouverneur, Geachte Collega's,

ALGEMEEN

Een van de conservatiefste teksten uit ons politiek bestaan is herschreven. De discussie over de provinciale bevoegdheden wordt sinds vele jaren gevoerd. Enkele jaren geleden stond de discussie over de afschaffing van de provincies zoals ze nu bestaan hoog op de politieke agenda. Dit lijkt overgewaaid. Provinciaal bestuur en provinciaal belang zijn terug honorabel, eerbaar. Of dit rustig vaarwater lang zal duren, is nooit zeker. De eerder zakelijke en nuchtere benadering van wat het provinciaal niveau kan doen, heeft het gehaald. Dit is een positieve invalshoek.

Toch is het jammer dat het ontwerp te weinig vernieuwend en te weinig ambitieus is.

Stadsverkiezingen zijn stadsverkiezingen.

Men heeft de stedelijke overschrijving, de stedelijke lijstvorming en de stedelijke kandidaatstelling, het stedelijk programma.

Men deelt dit niet op.

Dat de provincie bij de provincieraadsverkiezingen een mengeling blijft met grote en kleine kieskringen, met grote en kleine districten, is een gemiste kans in het positioneren van de provincie als een ernstig en efficiënt bestuursniveau met kandidaat-provincieraadsleden die ervoor gaan en met een provinciaal programma dat de ganse provincie omvat en loskomt van de te dorpsgebonden, te gemeentelijke benadering.

Het blijft vreemd dat de RESOC-structuur die vertrekt van economische tewerkstellingsvisies voor een streek geen enkel aanknopingspunt heeft met de democratische opbouw van een provincie in de districten en zijn gekozen vertegenwoordiging. Het blijft vreemd dat in de grote districten het evenredigheidsprincipe van de vertegenwoordiging van de verschillende politieke stromingen aanwezig is, terwijl in de kleinere districten eerder het principe fungeert van 'the winner takes it all', de grote neemt alles. Naar democratische principes, en dit moet toch het eerste en laatste beoordelingsprincipe zijn bij nieuwe provincieraaddecreten, zijn er dus gemiste kansen. De oorzaak ligt bij bestaande machtsverhoudingen en conservatisme heeft hier de bovenhand gehaald.

De begroting

Het is de laatste begroting van de huidige bestuursploeg. Aan de hand van het gevoerde beleid zullen de meerderheidspartijen gewogen worden, aan de hand van de gevoerde oppositie zullen de minderheidspartijen beoordeeld worden. Zo zou het moeten zijn. Het is terecht dat men van deze gelegenheid gebruik maakt om een evaluatie te maken van het gevoerde beleid. Ook in de privé worden de werknemers op het einde van het jaar geëvalueerd en kijkt men achteruit om te bepalen of de doelstellingen behaald zijn, wat positief was te benadrukken, maar tevens om te leren uit de negatieve punten. U mag het mij dan ook niet kwalijk nemen om uw beleid te evalueren, te beoordelen, op een constructieve manier.

Personeel

Het kerntakendebat, en dus ook het vastleggen van de taken binnen het bestuur, is reeds een aantal maanden achter de rug. Tevens wordt nu ook het provinciedecreet afgerond. Men zou dan ook verwachten dat het personeelsbeleid daarop afgestemd wordt. Men zou dan ook verwachten dat de audit of werklastmeting voorrang gekregen zou hebben in 2005 en dat deze audit afgerond zou zijn in 2005 zodanig dat het personeelsbeleid daarop kan gewogen worden. Niets is minder waar.

Men ziet duidelijk dat een aantal diensten, voorbeeld dienst 31, onderbemand zijn. Het werk, bevoorbeeld het opstellen van as-build plannen van een nieuwbouw of een verbouwing, dat normaal door die dienst zelf zou kunnen uitgevoerd worden, wordt uitbesteed aan bureaus. Die bureaus zijn veel duurder dan wanneer dit uitgevoerd wordt in eigen beheer en met eigen personeel. Bovendien leveren die bureaus de studie af in mooie mappen en nemen ze de kennis mee naar het studiebureau. Op het moment dat plannen moeten geraadpleegd worden, kent men de inhoud niet en men steekt onvoorstelbaar veel tijd in het bekijken van de dossiers. Indien men de plannen zelf had opgesteld, was de kennis in huis. Daarvoor zijn er binnen de krappe begroting geen gelden.

Anderzijds wordt er een nieuwe cel 'kwaliteitszorg en organisatie' opgericht terwijl de audit werklastmeting nog niet is afgerond. Spirit is van mening dat je eerst de grondige studie werklastmeting moet afronden en analyseren vooraleer je een nieuwe cel opricht, onafhankelijk van de reden om die cel op te richten, zodanig dat je aan de hand van de reële personeelsbehoeften per dienst de huidige bezettingen kan aanpassen.

Economie

De realisatie van het Huis van de Economie en de differentiatie van het provinciaal beleid naar de verschillende regio's is zonder twijfel een succes. We moeten echter opletten dat het geen wildgroei wordt van streekhuizen met de daaraan gekoppelde RESOC's en het ERSV.

Onderwijs

Dat het provinciaal onderwijs de belangrijkste uitgavenpost blijft op de provinciale begroting vind ik een principiële en 100% te verdedigen keuze. Uiteindelijk moeten wij investeren om kwalitatief onderwijs te kunnen geven op ieders maat. Elke jongere moet zijn weg vinden in het onderwijs. Alle talent moet aangeboord worden. Ondanks alle inspanningen blijft het watervalstelsel: algemeen vormend onderwijs, daarna technisch onderwijs, daarna beroepsonderwijs, daarna deeltijds onderwijs, een verlies aan energie en geld genereren. Onafgezien van het feit dat daardoor sociaal zwakkere gezinnen en kinderen uit allochtone gezinnen bijna voorbestemd zijn tot de gesloten cirkel van armoede, analfabetisme, werkloosheid, uitsluiting.

Wie het hart op de goede plaats draagt - wie niet? - heeft met bekommernis en zorg de onrust, de grotere en kleinere opstanden in steden in West-Europa gevolgd. We kunnen niet doen alsof we de signalen niet begrepen hebben, dat zou een politieke fout van formaat zijn, maar provincie en onderwijs, provincie en vorming hebben hier een opdracht.

Jammer is ook dat het vooropgestelde ontwerp voor het PSBLO Meetjesland vestiging te Stoepe voor 2005 wordt uitgesteld naar 2006 waardoor de realisatie ettelijke maanden vertraging krijgt. Op de arbeidsmarkt kan men openstaande vacatures niet invullen omdat er goed geschoolde beroepswerknemers te kort zijn. Deze vestiging heeft de mogelijkheid om daarop in te spelen. Hier laat men een grote kans liggen.

Recreatie

De uitbouw, vooral de aankoop van het Leenbos, van het recreatiedomein Het Leen ervaar ik als zeer positief. Hierdoor creëert men voor de burger van Oost-Vlaanderen plaats en ruimte om te wandelen in een oase van rust en groen.

Met de doelstelling van het recreatiedomein Puyenbroeck kan ik echter niet instemmen. De uitbouw van het evenementeneiland, waaronder cyclocross, crosscup, muziekevenementen, golfterrein, strandzone, ... beschouw ik niet als een taak voor de provincie. Het creëren van een pretpark, want zo beschouw ik het domein nu, moeten we overlaten aan privé-initiatieven. Men had de oppervlakte in het domein om daar een zeer mooi park van te maken, toegankelijk voor wandelaars, fietsers, gezinnen met kinderen, ...

Cultuur

Op het vlak van cultuur zijn een aantal zeer belangrijke en gegronde investeringen uitgevoerd waaronder het Erfgoedcentrum in Enname, het huis van Anton Van Wilderode. Waar blijft echter de derde fase van het Caemersklooster of de restauratie van de Zwalmolen? Hopelijk wordt de restauratie nog deze legislatuur aangevat.

Over het Forum en het Forum bis kom ik nu niet meer tussen. Tijdens de provincieraad van 16 november is de afspraak gemaakt dat wanneer de vraag gesteld wordt door Vlaams minister Anciaux, de terugkoppeling gebeurt naar de commissie Cultuur en naar de raad.

DEBATTEN

Milieu

Met de realisatie van de nieuwe gebouwen en de hypermoderne accommodatie voor het Provinciaal Centrum voor Milieuonderzoek mogen we niet in concurrentie treden met de privé-laboratoria. Dat is niet de taak van de provincie. We moeten met de provincie hierover waken.

Mobiliteit

Het fietspadenbeleid is de voorbije jaren in belang gestegen. Ook voor 2006 is er een stijging voorzien. Ook andere projecten zoals de doelgroep voetgangers, de begeleiding van scholen, de werking rond de spoorlijn Gent-Eeklo, via een samenwerkingsovereenkomst met de Bond van Trein-, Tram- en Busgebruikers is positief.

Tijdens de Staten-Generaal werd de mobiliteitsproblematiek in Oost-Vlaanderen besproken. De nieuwe containerterminal op de linkeroever zal inderdaad een verkeersinfarct veroorzaken als de zware noodzakelijke investeringen worden uitgesteld of worden vertraagd door de Vlaamse overheid. Uit het ontmoetingsmoment tussen provincie, stad Gent, gemeente Evergem, de bedrijven en de bewoners uit de Gentse kanaalzone is gebleken dat mobiliteit een van de grootste zorgen is. Het dramme en nooit ophoudende vrachtwagenverkeer in dorpen en woonstraten, de doorgang van de R4 door gemeenten en dorpen, het uitblijven van de aanplanting van groene stroken, zijn essentiële zorgen van de bewoners van de Gentse kanaalzone. Mijnheer de Gouverneur, u was daar in uw functie van gouverneur, u hebt de bezorgdheid van de bewoners gehoord. Wij moeten het Vlaamse gewest tot spoed aanmanen voor het nemen van een aantal belangrijke beslissingen en voor het uitvoeren van een aantal genomen beslissingen.

Deze maand zijn de Kluisdokken officieel geopend. De bouw van dit dok was een belangrijke beslissing voor Vlaanderen, voor de provincie, voor de streek. De derde fase van onteigeningen moet echter nog gestart worden. Voor de bewoners van het Zandeken blijven het moeilijke tijden: afscheid nemen van geboortestreek, woonerf, werkstreek, burens, sociaal leefnet, het is ingrijpend en tragisch. De begeleiding door de provincie blijft noodzakelijk.

FINANCIEEL BELEID

Subsidiebeleid

Graag pik ik in op de vraagstelling van de gedeputeerde De Buck om ons te beraden over de huidige manier van ondersteunen van tal van kleine organisaties en evenementen. Een dergelijk gewetensonderzoek is nodig om met de gelimiteerde budgetten te kunnen blijven inspelen op de snel wijzigende maatschappelijke omstandigheden en om te vermijden dat initiatieven die ooit een lacune opvulden, blijvend gesubsidieerd worden nadat deze lacune reeds lang door andere spelers ondervangen werd. Spirit zou willen benadrukken dat elke vorm, of het nu om grote ondersteuning of om kleine initiatieven gaat, moet onderzocht worden. Er moet beoordeeld worden of dit kadert binnen de taken van de provincie.

Financieel beleidsplan

Voor een vijfde jaar op rij ligt er een begroting en een financieel meerjarenplan voor ons die in evenwicht is. Wiskundig klopt de rekening perfect. Het zou wel jammer zijn moest dit niet kloppen, wetende welke kennis er aanwezig is binnen de deputatie. Voor een vijfde keer op rij echter is het resultaat van het eigen dienstjaar een negatief saldo van 24 000 000 EUR of 980 000 000 BEF. Men geeft dus 12% meer uit dan men ontvangt.

Om een evenwicht te krijgen in de begroting heeft de deputatie 24 000 000 EUR nodig van het resultaat vorig dienstjaar en 750 000 EUR uit het reservefonds. Men blijft gebruik maken van zijn reserves. De nieuwe bewindsploeg zal zeer creatief moeten omspringen met de gelden. Het is echter jammer dat de huidige ploeg weinig of geen pogingen heeft gedaan om het tij te doen keren. Nochtans waren er zware investeringen die niet noodzakelijk tot een van de taken van de provincie behoren.

Het Rekenhof geeft terecht een aantal belangrijke opmerkingen:

- de provinciebegroting bevat enkel de dotaties aan de provinciebedrijven en daarvan hebben wij geen begroting die we kunnen bekijken en beoordelen.
- de begroting van het provinciebedrijf Provinciale Golf Puyenbroeck wordt niet tezamen met de provinciebegroting aan de raad voorgelegd. Nochtans moeten alle ontvangsten en uitgaven van de provincie op de begroting gebracht worden.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De uitkomst van de begrotingsbesprekingen ligt nu al vast. De meerderheid zal, soms om de lieve vrede, wat haar wordt voorgelegd, goedkeuren. De oppositie, ook ik, zal tegen de ontwerpbegroting stemmen. Net zoals de voorbije jaren zal ik alle beleidsintenties op het ogenblik dat ze effectief in voorstellen aan de raad worden voorgelegd, kritisch toetsen aan een aantal uitgangspunten:

- behoort de maatregel tot de kerntaken van de provincie?
- getuigt de maatregel van een goed bestuur en een langetermijnvisie?
- is er een zicht op het totale kostenplaatje van de maatregel?
- past de maatregel binnen de politieke visie van Spirit?

Kortom, Spirit zal met een open geest aan politiek doen.

Tot slot

Frankrijk staat in brand, België blijft tot nu toe, met uitzondering van enkele geïsoleerde incidenten, gespaard van massaal protest. Daaruit de conclusie trekken dat er bij ons geen samenlevingsproblemen zijn, zou het understatement van het jaar zijn. Vele allochtonen voelen zich tweederangsburgers. De werkloosheid bij allochtonen scheert ook bij ons onaanvaardbaar hoge toppen. Een vreemde naam hebben volstaat om niet aangeklikt te worden in de WIS-computer van de VDAB, ongeacht de vaardigheden of opleidingen. Latente discriminatie zit bij vele Vlamingen ingebakken en partijen die dat aanwakkeren, gedijen goed.

Spirit wil resoluut de andere kaart trekken, zonder angst voor het mogelijk tegen de borst stuiten van de 'gemiddelde Vlaming'. Offensief trekt spirit de kaart van de interculturele samenleving omdat we overtuigd zijn van de meerwaarde van een dergelijke samenleving en omdat het noodzakelijk is. Spirit wil een samenleving die het wij-zij denken overstijgt. Uit Vlaamsgezindheid, omwille van onze eigen ontvoogdingsgeschiedenis is het onaanvaardbaar mensen te vernederen, naar de grond te trappen, te kwetsen in hun menselijke waardigheid.

De verlichting van de Franse Revolutie in 1798 waar sommigen gretig naar verwijzen in het kader van godsdienst en fundamentalisme, had drie principes: vrijheid, gelijkheid en broederlijkheid.

Dan zal ik mijn hart toch wat laten slaan voor het broederschap.

Dank u.

TOESPRAAK NAMENS DE VLD

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De begroting vertoont voor de gewone ontvangsten - gewone uitgaven een balans met een batig saldo van 360 000 EUR en voor het eigen begrotingsjaar een verschil van 24 000 000 EUR negatief. Door de inbreng van het geraamde begrotingssaldo voor 2005 wordt evenwel een overschot van 36 000 000 EUR bereikt. Het Rekenhof gaat er in haar verslag dieper op in en geeft een goed rapport. De buitengewone begroting sluit in evenwicht. De belangrijkste ontvangsten stijgen met 4,9% en zijn voor 51,34% belastingen tegenover slechts 8,74% voor het provinciefonds dat, zoals we weten, in het begin van deze legislatuur werd verlaagd met 16,72%. Dat is nog steeds niet gecompenseerd.

De provincie Oost-Vlaanderen illustreert hiermee dat het een verantwoord financieel beleid voert met lage lasten voor de burger. Op het vlak van het voeren van een evenwichtig financieel beleid is het invoeren van een actief schuldbeheer een belangrijk gegeven geweest. De provincies zouden goed gewapend zijn om de discussie over de financiële responsabilisering, die in de pijp van het kerntakendebat is blijven steken, aan te gaan. Ook zondag, tijdens het TV-debat hier in deze raadszaal, werd andermaal bij gebrek aan kennis onzin verteld over de hoge kosten die de provincies de burger wel aandoen. Misschien zou een wetenschappelijk onderzoek met vergelijkende gegevens over een kosten-batenanalyse van de diverse overheden in Vlaanderen meer duidelijkheid kunnen scheppen. Misschien hadden we het kerntakendebat ook kunnen voeren vanuit deze vaststellingen.

De beleidstoelichting bij de begrotingscijfers van 2006 stelt mijn fractie gerust. Ons meerjarenbeleidsplan wordt verder gerealiseerd en gefinaliseerd. Er blijft de implementatie van de gedane investeringen. Er is ruimte om een aantal projecten verder te ontwikkelen en zelfs nieuwe initiatieven te nemen zoals de Boerekreek, het Stadsmuseum in Gent, en andere. Op alle beleidsdomeinen zijn er initiatieven die de provincie verder positioneren en profileren als 'bovenlokaal en streekbestuur'.

DEBATTEN

Dat wil niet zeggen dat de VLD voor alles een grote onderscheiding wil geven. Er zijn initiatieven die dat verdienen. Anderen weten zich te onderscheiden of krijgen een voldoende. Hier en daar hebben wij opmerkingen, vragen, kritische bedenkingen of suggesties, maar dat zal in de verdere bespreking aan bod komen.

Dit is de laatste begroting van deze beleidsperiode. Het past dus om een evaluatie te maken. De eerste gedeputeerde bracht ons een overzicht van het gevoerde beleid. Wij kunnen zijn evaluatie namens de deputatie volgen. Voor de VLD zijn heel wat liberale doelstellingen gehaald. De gedane investeringen zijn inderdaad expansief en dragen bij tot het verstevigen en realiseren van onze provinciale missie.

In de Algemene ProvincieBelasting – bedrijven (APB) werd een grondige administratieve vereenvoudiging doorgevoerd. Eens een belastingplichtige tijdig aangifte doet, ontvangt hij/zij immers - het jaar nadien - een 'voorstel van aangifte' dat niet meer moet worden ingediend indien de voorgedrukte belastbare gegevens ongewijzigd bleven. Door deze vereenvoudiging werd het 'risico' beperkt om geen of laattijdig aangifte te doen en zijn aldus de overtredingen met meer dan 60% gedaald. In de vijf jaren voorafgaand aan 2002 - toen de vereenvoudigde aangifteprocedure nog niet gold - beliep het aantal overtreders gemiddeld 17 500. Dit aantal is thans gedaald tot ongeveer 6 000, wat neerkomt op 5,4% van het totale aantal belastingplichtigen. De vereenvoudiging van de algemene provinciale belasting stond centraal in het luik 'Financiën en Fiscaliteit' van het VLD-verkiezingsprogramma 2001-2006 provincieraad Oost-Vlaanderen. Als suggestie kan worden geformuleerd dat deze vereenvoudiging nu ook zou moeten doorgetrokken worden naar de gezinnen.

Over de boetetaxatie voor de tweede verblijven is het laatste woord nog niet gezegd. Vanuit de vaststelling dat er voor het gehele Oost-Vlaamse grondgebied maar een 300 aangiftes waren voor tweede verblijven is er overgegaan tot een bijzondere opsporing onder meer via de steden en gemeenten die over een eigen taksreglement beschikken. De gedetecteerden worden dan met terugwerkende kracht ambtshalve aangeslagen, verhoogd met de voorziene boetes. Er is momenteel nogal wat commotie, niet rond de basisaanlagen, maar vooral rond de geheven boetes. Ze zijn volledig reglementair, maar de boetes worden door de burger blijkbaar moeilijk verteerd).

In de economische sector werd vernieuwend werk geleverd. Het 'Huis van de Economie' is er zowat het vlaggenschip van. Laat hier in de toekomst een echte hefboom van maken, gekoppeld aan de nabuurschap (samenwerking?) met de Vlerick Management School. Maar vooral ook de regionale werkingsinstrumenten, de streekhuizen en de RESOC's, zijn pijlers, waarop we ons provinciaal beleid kunnen profileren.

Inzake ruimtelijke planning was er de verdere afwerking en goedkeuring van het PRS dat een scharniermoment was. Immers, vanaf dat moment konden de procedures voor opmaak van PRUP's ingezet worden en verkreeg de deputatie de goedkeuringsbevoegdheid over de GRS-sen en GRUP's. Ook werden alle afbakeningsprocessen - zowel van de 12 kleinstedelijke gebieden als van de 5 specifiek economische knooppunten - aangevat, waarvan de eerste wellicht nog in 2005 in officiële procedure zullen kunnen gaan. 2006 wordt wellicht het jaar van de grote implementatie van de nieuwe vergunningenprocedure die voorzien is in het DRO. Heel wat gemeenten, met vermoedelijk als eerste de stad Gent, zullen aan de 5 voorwaarden voldoen.

In de sport zijn heel wat initiatieven voorhanden om onze provincie inderdaad uit te bouwen tot wat de gouverneur wenst: van Oost-Vlaanderen dé sportprovincie maken. We hebben al heel wat initiatieven: zwembad, sportinfrastructuur, Puyenbroeck, Huis van de Sport, Wielerbaan, ... Misschien is het aan te bevelen om het netwerk met de stad Gent en de andere sportinitiatieven in de provincie uit te bouwen in functie van een gecoördineerde aanpak. Op die manier kunnen we tot een versteviging komen, kunnen we ook prioriteiten opstellen en kunnen wij een verstevigd beleid voeren op sportief gebied in deze provincie.

Onderwijs blijft de belangrijkste uitgavenpost, wat verantwoord is. De vorming van haar burgers moet de provincie hoog op haar beleidsoptielijstje houden ook al moeten we de vraag over de kerntaken van de provincie hierbij blijven stellen. Toch willen we waarschuwen over het toevoegen van te veel eigen middelen. Dit kan immers aanleiding geven tot een oneerlijke concurrentie met andere netten. Wij moeten eerder het pedagogisch project bewaken en de gelijkschakeling van de netten bevorderen.

De deputatie heeft de beleidsopties voor de recreatiedomeinen goed uitgevoerd. Via een actief management en nieuwe initiatieven slaagt de bevoegde gedeputeerde Van Gaeveren erin de domeinen toegankelijker te maken voor alle bevolkingsgroepen en ze een gezicht te geven ver buiten onze grenzen. Recreatie is een belangrijke provinciale kerntaak.

In Puyenbroeck zal in het voorjaar van 2006 de realisatie van het 9-holes golfterrein een feit zijn. Een terrein waar de burger voor een sociaal tarief kan kennismaken met de golfsport. Dit golfterrein is aangelegd met inachtnaam van het principe van medegebruik. Het heeft namelijk fietspaden, wandelpaden en een heuse Finse looppiste dwars doorheen het terrein. Het evenementeneiland en de tent kennen grote bijval bij het brede publiek, maar ook organisaties en bedrijven vinden er de weg naartoe. Er zijn verder het vernieuwde verkeerspark en leslokaal, het diereneducatief centrum, het levend erfgoedpark, de strandzone, het speelbos, ...

Voor Het Leen is er de uitbreiding van het unieke arboretum. Verder hebben we de Huysmanhoeve, de realisaties in De Gavers, ... Het is om trots op te zijn.

De bosgroepen, de natuureducatie, de regionale landschappen, de andere investeringen in natuurgebieden, het provinciaal centrum voor milieuonderzoek, ... ze dragen allen bij tot een specifiek Oost-Vlaams natuur- en milieubeleidsprofiel. Ook daar wordt een vernieuwend beleid gevoerd.

Voor de informatica is er de uitbreiding en modernisering van ons interne private informatienetwerk (P-net). Op extern vlak (eGov) zetten we het beleid van 2005 verder (Ovinob, MovE, jeugdsubsidiëring en sociale kaart) en gaan we van start gaan met de ondersteuning van de kleine gemeenten.

Kunst en cultuur is steeds een veelbesproken beleidsdomein. Natuurlijk, want heel wat provinciale middelen worden besteed aan belangrijke investeringen (het Caermersklooster, het provinciaal erfgoedcentrum, de derde vleugel in Velzeke, ...). Er zijn belangrijke overdrachten (de grote cultuurevenementen) en de vele ondersteuning van al evenveel initiatieven. Stuk voor stuk bevestigen ze het reeds lang bestaande cultuurprofiel van onze provincie. Er is goed werk geleverd, zowel door de gedeputeerde als door onze cultuurambtenaren. In een sector waar veel overdrachten zijn, moeten we evenwel voortdurend alert blijven, evalueren en bijsturen. Ik denk dat er weer zo een moment is. Bestendigen we het huidige beleid of sturen we het bij? Wat met het spanningsveld lokaal-bovenlokaal? Wat zijn onze kerntaken en prioriteiten, en waarom? Wat met koppelsubsidies waar weinig eigen beleid tegenover staat? Boeiende vragen voor een permanent debat, maar belangrijk voor de komende jaren. De VLD-fractie wil in de samenwerking met andere besturen en instanties een grote transparantie en een duidelijke en voortdurende informatie naar de commissie en de raad over de geldstromen binnen deze structuren.

Het hoofdstuk Wegen blijft wegen op onze toekomstopties. Blijven we vasthouden aan deze taak of is dat voor ons geen kerntaak meer? Wat is dan een alternatief? De provincie profileert zich sterk op het vlak van mobiliteit en vooral voor een fietspaden- en fietsbeleid. Beleidsinitiatieven met grote uitdagingen en duidelijke profilering van onze provincie. Er zijn wellicht nog andere alternatieven: de planning van nieuwe wegen, het herstellen en onderhouden van vooral groenvoorzieningen, acties ten behoeve van de verkeersveiligheid en -educatie.

Met het proefcentrum voor de sierteelt en met een plattelandsbeleidsplan beschikken wij over goede troeven voor het voeren van een eigen provinciaal landbouwbeleid.

Het personeelskader is tijdens deze legislatuur toegenomen. Er zijn de nieuwe opgelegde taken en de uitbreiding als gevolg van door ons genomen nieuwe initiatieven zoals het zwembad, de golf, ... Dat heeft uiteraard een budgettaire weerslag, maar ook later zal dat wegen op het Pensioenfonds. Het mag ons niet weerhouden om mogelijkheden voor administratieve vereenvoudiging en uitbesteding van taken te overwegen. Hier stelt zich dus de vraag over wat een overheid moet doen en wat de privé-sector moet doen. Dus een permanente bezinning over onze kerntaken.

Het provinciale patrimonium werd verrijkt met een aantal in het oog springende infrastructures: het PCM, het zwembadcomplex, het Huis van de Sport, het provinciaal archief, om er slechts enkele te noemen. De bevolking kan ze goed herkennen als provinciale initiatieven. Evenwel blijft dat voor andere initiatieven van de provincie nog steeds niet het geval.

DEBATTEN

Het communicatiebeleid kreeg een vernieuwde invulling. De bevolking wordt thans over het provinciebestuur meer en beter geïnformeerd. De informatietijdschriften werden samengevoegd. Dat er nog specifieke publicaties voorhanden zijn, werkt ondersteunend voor de desbetreffende initiatieven. Evenwel kan de digitalisering gemakkelijker verleiden tot het creëren van nieuwe informatiestromen. Te veel informatiekkanalen naar de burgers vergroot de kans op desinformatie. Permanent overleg en coördinatie zijn dus aangewezen.

Met China, Vietnam, Rwanda, Roemenië en onlangs een culturele missie naar Zuid-Afrika bevestigt de provincie haar buitenlandse relaties, geconcretiseerd in specifieke projecten en acties.

Het toeristische beleid werd geconsolideerd in diverse streekwerkingen. Talrijke initiatieven zijn genomen om onze provincie toeristisch te promoten. Gekoppeld aan het recreatieve en de natuur, beschikken we over sterke troeven.

Laat me toe te stellen dat doorheen de jaren de VLD op verschillende domeinen een liberale stempel heeft kunnen drukken op het provinciaal beleid. De provincie Oost-Vlaanderen is geëvolueerd naar een modern, sterk streekbestuur. Het provinciebestuur en de politiek werden dichter bij de burger gebracht, we hebben een lage fiscaliteit gepaard gaande met een brede dienstverlening, er is de vereenvoudiging van de algemene provinciale belasting, de uitbouw van een provinciale website, de streekhuizen, het uitbreiden en realiseren van een veilig provinciaal fietsnetwerk, de verkeersremmende maatregelen, een gebiedsgerichte aanpak op het vlak van ruimtelijke ordening, coördinator en steunpunt voor lokale besturen op verschillende gebieden, er is een stop op de aankoop of de uitbreiding schoolgebouwen, er vindt een afweging plaats tussen milieu- en natuurzorg, economie, landbouw, recreatie, toerisme in waardevolle landschappen en ecologisch waardevolle gebieden, er zijn de Europese projecten, de organisatie van vraag en aanbod en de afstemming van opleiding op de evoluties in de regionale arbeidsmarkten, er zijn de democratische, goed uitgebouwde domeinen voor elke laag van de bevolking, een uitgebouwd fiets-, wandel-, rivier- en plattelandstoerisme, het ondernemerschap wordt gepromoot en starters gesteund, ...

Een goede economische basis geeft aanleiding tot een effectief en efficiënt sociaal, cultureel, milieubeleid, enz.

De VLD is trots op de realisaties van deze VLD-CD&V-*sp.a*-meerderheid. Maar alles kan beter! We durven stellen dat er in alle sectoren nog zaken voor verbetering vatbaar zijn en waar we de komende periode en de volgende legislatuur dienen aan te werken.

Enkele voorbeelden: de waardering van het mandaat van provincieraadslid, want het is immers het hoogste politieke orgaan in onze provincie, het controlerende orgaan, maar ook het initiatiefnemende orgaan, de invoering van een virtueel loket, de ombudsdienst, het stimuleren van thuisarbeid, inzake Noord-Zuidsamenwerking: meer doelgericht werken in plaats van ondersteuning van algemene acties zoals de 11.11.11-campagne, subsidiëringen herdenken en meer projectsubsidies, op een ecologisch verantwoorde manier aan landbouw doen, meer samenwerken met de private sector, investeringsprojecten toetsen aan het bovenlokale aspect, het debat over de toekomst van onze provincie, ...

Wij zijn dus tevreden. De beleidsuitvoering is een gelukt samenspel met een diversiteit aan klankkleur. De VLD heeft háár liberale inbreng gedaan. Wij willen onze verantwoordelijkheid verder opnemen. Onze liberale visie biedt immers een goed antwoord op de maatschappelijk-politieke uitdagingen van vandaag en vooral van die van morgen. Een verhoogde tewerkstelling, het probleem van de vergrijzing, een gezond evenwicht tussen economie en ecologie, de mobiliteit, het ruimtelijk vraagstuk, de verkleuring van onze samenleving, de menselijke waardigheid, de Europese uitdagingen, de mondialisering, ... zovele uitdagingen waarop wij vanuit onze liberale opvattingen adequate antwoorden willen geven. Voor ons is dat hier op het provinciale bestuursniveau.

De VLD is er klaar voor. Het liberalisme van de VLD is immers progressief. Dit wil zeggen: vernieuwend waar het moet en wars van verstarring. De mens als uniek individu de maximale kansen bieden tot maximale zelfontplooiing, met respect voor de eigen mening, de individuele vrijheid, de bescherming van en het recht op privacy, maar ook het recht op het vrije initiatief. De overheid als kansbieder ...

Het liberalisme is sociaal en koestert de humanistische waarden. Het samengaan van diverse persoonlijke overtuigingen stimuleert de creativiteit. Vanuit deze liberale waarden willen wij het provinciale beleid als een modern, democratisch, intermediair bestuur verder inhoud geven, nu, maar ook morgen.

Mijn fractie zal in die geest dan ook de begroting en het beleidsplan voor 2006 goedkeuren.

Dank u.

TOESPRAAK NAMENS DE CD&V

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In het slot van zijn inleidende toespraak maakte eerste gedeputeerde De Buck de vergelijking tussen de lectuur van het wereldwijde succesverhaal de Da Vinci code en de begroting, die hier ter discussie is gesteld. Het een leest vlotter dan het andere, stelde de gedeputeerde. Niemand zal hem tegenspreken. Gelukkig valt niet elke vergelijking tussen beiden even negatief uit voor het voorwerp van onze bespreking. De Da Vinci code blijkt louter fictie te zijn, en uitgerekend een Vlaming heeft onlangs van a tot z bewezen dat het inderdaad berust op fictie en dat de bronnen die daarin geciteerd worden in de code eigenlijk compleet uit de lucht gegrepen zijn. Onze begroting berust niet op louter fictie, maar niet iedereen zal dat geloven. Deze begroting lijkt op het eerste gezicht niet meer dan een gestructureerde verzameling van nuchtere cijfers en realiseerbare projecten, wat alweer een vaststelling is die niet iedereen zal willen bevestigen. Bij een meer betrokken lezen van onze code roepen die cijfers een boeiend verhaal op. Ze hebben immers betrekking op concrete mensen, concrete toestanden, concrete plaatsen. Hoe dierbaar de belletrie me ook is, ik geraak ook graag in de ban van wat achter deze begrotingscijfers schuilgaat, zoals het laten functioneren van het uitstekend provinciaal bestuursapparaat - de diensten - ten gerieve van de Oost-Vlaamse bevolking, het proberen wegwerken van concrete noden van concrete mensen en actieve organisaties én het realiseren van een infrastructuur waarin vorming, cultuurbeleving, recreatie en sport ... werkelijkheid worden.

Zelfs voor wie volmondig wil instemmen met de begrote getallen en de doelstellingen die we met deze begroting willen bereiken, kan niettemin onmogelijk het resultaat van de inkomsten en uitgaven voor het eigen dienstjaar glansrijk noemen en al evenmin het algemeen resultaat. Ik weet wel, een begroting is iets anders dan een rekening en meestal valt de uitslag van laatstvermelde beter mee dan aanvankelijk geraamd. In het licht van de budgettaire eindstand van de voorbije bestuursperiode kijken we daarom, meer dan in de vorige jaren, met belangstelling uit naar wat de rekening 2005 in die zin zal opleveren.

Is het resultaat niet glansrijk, niettemin ligt er een sluitende begroting voor, blijft het reservefonds zo goed als onaangetaast, is er niet geraakt aan het Pensioenfonds, blijft er in 2006 een investeringsvolume van circa 40 000 000 EUR mogelijk, kan het hoge bedrag aan overdrachten worden gehandhaafd en er zijn minimaal eenmalige operaties voorzien die zorgen voor een schijnoplossing.

De oorzaken van de budgettaire evolutie in de jaren 2000-2006 zijn door de eerste gedeputeerde zelf op een rijtje gezet. Er waren de gekende ingrepen van de hogere overheid - ze hoeven hier niet herhaald -, er is de sterke aangroei van het personeelsbestand - vermoedelijk, ik heb de cijfers niet gecontroleerd, is er een verdubbeling op 12 jaar tijd. Ik weet wel, er zijn een aantal diensten in het leven geroepen, diensten die deze raad heeft gecreëerd waardoor inderdaad dit personeelsbestand moest toenemen, maar het is toch maar een vaststelling en het heeft zijn budgettaire gevolgen. De zetelende deputatie is in de bewuste jaren, 2001-2006, inderdaad een investeringsbestuur geweest. De Vlaamse regering zegt nu op haar beurt dat zij een investeringsbestuur zal zijn, het provinciebestuur Oost-Vlaanderen gaat haar daarin vooraf. Eerlijkheidshalve is men inderdaad verplicht deze begroting te lezen met in het achterhoofd de lange lijst van nieuwe initiatieven, dikwijls uitgaande van de raad en unaniem ondersteund door deze raad, en de bouwprojecten van de laatste 10-15 jaar, die explosie van investeringen is naar mijn oordeel een gevolg geweest van de zweepslag die de discussies rond het bestaan van de provincies hebben gegeven aan de bestuurders.

We weten dat nog een aantal zware dossiers wachten. De restauratie van de Gentse Sint-Baafskathedraal, van de mooie Aalsterse Sint-Martinuskerk, de laatste fase van de 'heropbouw' van het Caermersklooster zullen de toekomstige investeringsmogelijkheden serieus aantasten. We mogen aannemen dat voor het activeren van de nieuwe Provinciale Ontwikkelingsmaatschappij (POM) belangrijke middelen nodig zullen zijn. Tegelijk zie ik geen reden om aan te nemen dat de Vlaamse regering de eerstvolgende jaren het provinciefonds substantieel zal verhogen (of ik vergis ik me?), dat de koppelsubsidies uit beeld zullen verdwijnen of dat de nieuwe opdrachten die wij van de hogere overheid zullen krijgen, zullen gecompenseerd worden door een begeleidende financiële ondersteuning. De Vlaamse regering heeft in haar betoog zelf gezegd dat er pas vanaf 2007 opnieuw financiële ruimte zal komen, uiteraard op de eerste plaats voor de eigen initiatieven.

DEBATTEN

Uitgaande van de gezonde stelling dat een lastenverhoging hoe dan ook dient te worden voorkomen, dringt zich een omzichtige uitvoering van de voorliggende begroting op, zal een soberder programma van eigen investeringen in de volgende bestuursperiode onvermijdelijk zijn. Het eigen gebouwenpatrimonium is fors uitgebreid en erg verfraaid. De basisinfrastructuur voor een dynamisch beleid is dus vrijwel volkomen aanwezig en ik verwijs alleen maar naar wat in de afgelopen jaren hier in dit huis is gebeurd, wat in de huizen hier in de straat voor ons is gebeurd. Er is dus een zeer belangrijk netwerk van huizen gerealiseerd waar de verschillende activiteiten waarin de provincie zich kan ontplooiën aan bod kunnen komen. Er zal zich ook een beheersing van de personeelsaanwinst opdringen. In die zin kan het lopend onderzoek in verband met de werkdruk helpen om inzicht te krijgen in de bestaande behoeften of eventueel in bijstellingen die zich zouden kunnen opdringen. Een alerte opvolging van de uitgavenstroom en de nieuwe centrale aankoopdienst kunnen op hun beurt helpen als uitstekende technieken om het gestelde doel te bereiken. Ik wil herhalen: een sluitende begroting in de toekomst zonder dat wij in een volgende bestuursperiode moeten overgaan tot een belastingsverhoging. Al die middelen moeten het mogelijk maken om ook nog later dan 2009 een positief algemeen resultaat te laten zien en ik verwijs hiervoor naar de tabel in het overzicht van de financiële ontwikkeling 2004-2009.

Vanzelfsprekend zijn wij - met het oog op hetzelfde doel - akkoord met een doorlichting van het gevoerde subsidiebeleid. Op dit ogenblik gaat het over 50 000 000 EUR. De lijst van ondersteuning is ronduit indrukwekkend. Wie de bladzijden doorgenomen heeft, zal misschien zelfs het woord 'schrikwekkend' willen aanvaarden. Ik weet niet of er in het verleden zo'n lijst gepubliceerd werd, ik heb ze niet gezien, ik heb er misschien overheen gekeken, maar het was voor mij in ieder geval een verrassing. De lijst dient evenwel echter correct gelezen. Het hoge bedrag omvat ook de steun aan GOM, EROV, eGov, Interreg, de Golf en de Gavers, het Ballet van Vlaanderen, het provinciaal aandeel in de restauratiedossiers, ... Het treft dat de deputatie alleen de ondersteuning aan de - ik citeer - "vaak kleine nominatieve of gereglementeerde subsidies (aan) tal van initiatieven op alle mogelijke terreinen" in vraag stelt. De basis voor een treffelijke discussie over dit thema zou een vooraf uitgezuiverde lijst moeten zijn waaruit blijkt hoeveel van die 50 000 000 EUR naar die "tal van kleine organisaties en evenementen" gaat. Daarnaast kan het toch niet de bedoeling zijn om alleen de kleine vissen te wegen en de grote slokken bij voorbaat een vrijgeleide te bezorgen?

Als CD&V zullen we aandacht blijven vragen voor het gewone verenigingsleven, voor de initiatieven in de kleine gemeenten, de spreiding van de ondersteuning over heel de provincie, de steun aan het maatschappelijk, meer dan ooit, onmisbare middenveld. De argumenten daarvoor zijn hier in het verleden al bij herhaling gezegd, steunende op datgene wat op dit moment in Vlaanderen filosofen, antropologen, sociologen, noem maar op, meestal mensen die niet behoren tot mijn ideologische zuil, maar die bij herhaling komen betogen in hun geschriften, in hun toespraken hoezeer vandaag de uitbouw en de verzorging van het middenveld noodzakelijk is. Goed, ik verwijs graag naar hun wijze woorden. Cynisch gesteld, is het overigens haast gelukkig te heten dat veel van de hier gestemde subsidieregelingen op het brede terrein nauwelijks gekend zijn, want dan zou die subsidiestroom nog veel groter zijn. Maar ik herhaal, het zou van intellectuele geborneerdheid getuigen indien we een doorlichting zouden weigeren van alle subsidiëringen. De vraag is natuurlijk door wie dat kan/moet gebeuren, hoe dat moet gebeuren en hoe we dat precies gaan meten. Dat zou best ook op voorhand worden vastgelegd. Misbruiken en overbodigheden dienen hoe dan ook weggewerkt.

Op het gevaar af betraapt te worden dat ik mezelf tegenspreek, zou ik tot slot in het spoor willen treden van collega Johan Beke die het in een van de vorige zittingen had over de toekomstperspectieven van onze provincie. Zijn interessante tussenkomst ging helaas een beetje ten onder in de draaikolk die het Forum veroorzaakt had nadat het ons vele miljoenen heeft gekost om dit dossier voor te bereiden. Aanvullend en enigszins anders ingekleurd, want onze collega had het, wat de toekomstperspectieven betreft, vooral over wegen en gebouwen, schuiven we voor de toekomst graag nog andere beleidsperspectieven naar voren, veelal ressorterend onder wat sommige als 'soft' zullen klasseren. Ik beperk me tot 5 items.

1. We beschikken, zoals reeds gesteld, over een uitgebreid gebouwenpatrimonium, maar de invulling - ik moet verwijzen naar collega Gillis - van enkele van die gebouwen moet nog gebeuren.

Ik denk concreet aan de Bank van de Arbeid, een luisterrijk gebouw. Wie in de Volderstraat passeert, kan het niet laten om het gebouw even te bekijken van onder tot boven, het is mooi opgefrist, het is centraal gelegen, maar het uiterlijke correspondeert niet met de inhoud. Ik heb daarmee niets onheus gezegd over de daar gevestigde diensten, maar zo'n gebouw in zo'n drukke straat zou een vlaggen-schip van de provincie moeten zijn, zou moeten uitgroeien tot een soort culturele bijenkorf.

Ik verwijs even graag naar het huis van Anton Van Wilderode. Weinig dichters worden hier zo dikwijls geciteerd. Dit huis zou een trefpunt kunnen worden in de Oost-Vlaamse literatuurroute en daarbij zou aandacht kunnen gevraagd worden voor het omgevende landschap dat de dichter inspireerde.

2. Wetend hoe de gestegen grond- en huurprijzen en de hoge bouwkosten velen dwingen zich tevreden te stellen met een onvolkomen huisvesting, beseffend hoe groot de nood is aan betaalbare en behoorlijke huurwoningen, hopen we dat de provincie in de toekomst zijn motorrol in de politiek van sociale huisvesting en woonsanering zal hernemen. Een menswaardige huisvesting is een grondrecht. In die zin blijven we betreuren dat 'Brussel' ons amendement - u zult zich wel herinneren: 33%, 33%, 33% - dat wij hebben ingediend naar aanleiding van de goedkeuring van het provinciaal structuurplan heeft verworpen. Een gelijkaardige tekst - merkwaardig toch? - die opgenomen was in het structuurplan West-Vlaanderen kon voor de minister wel door de beugel ! De fractie zal bij een eventuele herziening van het structuurplan met veel aandrang het voorstel hernemen in die zin dat gronden vandaag in het bezit van een openbaar bestuur of een semi-openbaar bestuur - een gemeente, een ocmw, een intercommunale - dat die in grote mate een sociale bestemming zouden moeten krijgen juist omwille van het feit dat de nood zo hoog is. Ook hier in Oost-Vlaanderen. Precies hier in Oost-Vlaanderen.

3. De streekhuizen zouden meer moeten bieden dan huisvesting voor de streekeconomische actoren en het beschikbaar gestelde personeel van die actoren. Ze kunnen in de respectieve regio's een concreet gezicht geven aan het provinciaal niveau als centra voor provinciale dienstverlening, (toeristische) informatie, het inrichten van regionale tentoonstellingen, vergaderingen rond bovenlokale projecten uit de regio, in sommige gevallen dienen als zetel van het regionale landschap. Indien deze streekhuizen alleen maar de huisvesting van die enkele ambtenaren die zullen werken in functie van SERR en RESOC als bestemming krijgen, dan wordt het toch maar een magere bedoening en zal het eerder een gesloten huis zijn dat in het beste geval een of twee keer per maand wordt aangewend voor een vergadering van die nieuw opgerichte economische actoren. Het zou naar ons oordeel meer moeten worden, het zou actiever moeten worden, wij kunnen op die manier in de regio's aanwezig zijn, heel concreet, heel direct.
 Als repliek zal men zeggen dat dit niet nodig is aangezien wij in een multimediale samenleving leven. Ik wil er dan toch even aan herinneren dat een groot deel van onze bevolking niet mee is met die multimediale samenleving, dat een groot deel van de bevolking die nieuwe technologische ontwikkeling niet onder de knie heeft en niet onder de knie zal krijgen. Rechtstreeks contact met het publiek en rechtstreekse mondelinge informatie naar het publiek zal hoe dan ook noodzakelijk blijven als men tenminste niet aan uitsluitingspolitiek wil doen.

4. De traagheid waarmee de verplichting tot realisatie van nieuwe bos- en natuurgebieden gebeurt dwingt tot een forse koerswending. Iemand heeft uitgerekend dat de verplichting die Vlaanderen vrijwillig op zich genomen heeft, namelijk de uitbouw van 10 000 hectare nieuw bosgebied en x aantal hectare nieuw natuurgebied, aan het huidige tempo 127 jaar zal duren. Het zal dus 127 jaar duren vooraleer Vlaanderen zijn eigen engagement zal waargemaakt hebben, onder de vorige regering en onder de huidige regering. Die situatie dwingt ons tot een forse koerswending. De gevoeligheden kennende en de terreinkennis van de provincie wegende, neem ik aan dat in onze Belgische/Vlaamse politieke context de provincies beter geplaatst zijn om die karwei te klaren. In afwachting van de mogelijkheden tot bosuitbreiding zou het realiseren van verbindingen voor voetgangers en fietsers, groene corridors, tussen bepaalde bestaande bosgebieden een merkbare vooruitgang brengen. Dat zou tenminste een eerste aanzet zijn in afwachting van beter. Ik denk dat iets dergelijks relatief gemakkelijk haalbaar is, bijvoorbeeld tussen het Kloosterbos te Wachtebeke, het Heidebos in Moerbeke, het provinciaal domein Puyenbroeck en de boszones in de vallei van de Moervaart. De afstanden tussen deze zones zijn heel beperkt: 1,5 tot 3 kilometer.
 Projecten in dezelfde zin zijn ongetwijfeld denkbaar in andere regio's, maar ik waag me niet aan voorbeelden omdat ik het terrein daar te weinig ken.

DEBATTEN

En terloops, we hebben hier een vergadering gehad over het Scheldevalleiproject. Ik hoor daar niks meer over. Ik weet alleen dat men de provincie buiten spel gezet heeft en dat anderen dat gingen doen. Ik weet niet hoe het dossier vordert, maar ik ben bijzonder benieuwd om te weten hoe, zonder de inbreng en de coördinatie van de provincie, dat dossier op dit moment verloopt. Ik vrees het ergste.

5. De kansen op een provinciaal ingevuld plattelandsbeleid dienen gevrijwaard en - naar mijn oordeel - bij voorkeur uitgebreid. Het aantal ingediende projecten bewijst dat hiervoor aan de basis interesse bestaat. Hoe kleinschalig die projecten soms zijn, ze beantwoorden aan reële verwachtingen en stellen de provincie heel waarneembaar aanwezig, zelfs in de klein(st)e woonentiteiten. De verwezenlijking van die projecten zal wel niet dé hefboom zijn voor het behoud en/of het herleven van die landelijke gemeenschappen, maar ze houdt niettemin een erkenning in én een zekere stimulans.

Elk jaar duiken in de wandelgangen bedenkingen op over de wijze waarop dit begrotingsdebat - ongewoon in tijdsduur - verloopt. Die bedenkingen hebben zonder meer een grond en toch dient het ritueel als positief ervaren. Zijn wij een praatbarak zoals sommigen stellen, maar zelf vullen ze wel drie vierde van het vragenuurtje en houden ze uitvoerige tussenkomsten in deze raad, meer dan wie dan ook, en toch spreken ze over deze 'praatbarak'.

Collega's, dit ritueel moet als positief ervaren worden en uiteraard zijn bijsturingen altijd welkom indien nodig. Elk jaar grijpt de raad met veel inspiratie de kans aan om systematisch mee na te denken over de diverse aspecten van het beleid, over het ene al meer dan over het andere. Op basis van de betrokkenheid bij de eigen regio of vanuit de eigen sectorgerichtheid worden telkens tal van suggesties aangevoerd. Sommigen halen de eindmeet, anderen sneuvelen al voor ze gezegd zijn. Het toekomstig beleid wordt op die manier gevoed en soms - u zult het misschien niet geloven - is zelfs het beleid daardoor beïnvloed.

Als zovelen bereid blijken deel te nemen aan het debat, willen nadenken over de toekomst van een provincie en wensen op te komen voor de belangen van de mensen of een streek, urenlang willen luisteren naar wat collega's op hun beurt te zeggen, dan lijkt me politiek toch wat anders dan de voorstelling die recent een Gentse professor-politicoloog hiervan bracht in een belangrijk opiniestuk in 'De Standaard' van 29-30 oktober 2005. Het is een lang citaat, maar het is een mooi citaat: "Politiek is een aparte stiel, waarvoor niet iedereen in de wieg gelegd is. Het is een complexe en harde wereld, met eigen wetten en rituelen, met veel (vooral ongeschreven) regels en gebruiken. Het kost jaren van training en opleiding vooraleer politici ten volle renderen in die hypercompetitieve en onzekere sector. Er valt veel te leren. Partijdiscipline en de pikorde respecteren om ze subtiel te doorbreken, naar de juiste provincie migreren, haantjesgedrag counteren, oratorische talenten kweken, de flanken afdekken, een stevige maag en een ijzeren gestel aanleggen, in één middag zes pensenkermessen bezoeken, de lach- en armspieren oefenen, demagogie en populisme in de vingers krijgen, met politieke logica leren denken, lenige netwerken vormen, de telefoongids trainen, slapen op de trein, in de auto of met de ogen open, een lokale basis uitbouwen, driebanden aan de onderhandelingstafel, de vierde macht prikkelen, zwemmen met de armen op de rug gebonden, vanuit het middenveld scoren, vrienden zoeken en vijanden zien, roepen en fluisteren, zalven en slaan, reglementen instuderen, dossierkennis opbouwen en specialismen kweken, toneeltjes spelen, momenten afwachten en zoeken, ... "

Voorwaar, het is erg fraai geformuleerd. Ik weet niet wie de professor in het vizier had toen hij zijn zinnen schreef, maar ik weet wel dat menig lezer in de tekst de bevestiging zal hebben gezien van wat hij/zij allang wist.

Uit zelfrespect én overtuiging vind ik dit portret denigrerend. Ik til er niet te zwaar aan, ik weet het, het is ook maar een krantenartikel en het is zoals Gaston Eyskens zei: de krant van vandaag dient morgen om de afval van de vis in te draaien. Maar goed, het is een Gentse professor, het is dus niet zo onbelangrijk en het is blijkbaar een mening die wijdverspreid is. Het is denigrerend hoe je het ook draait of keert en behoorlijk overdreven. Het is zelfs niet ironisch. Het is denigrerend ten overstaan van zij die de politiek vanuit een andere opstelling beleven, die in alle nuchterheid de politiek zien als een dienst, als een essentiële bijdrage tot de gemeenschapsopbouw. Ik neem wel aan dat de auteur hoger mikte dan het provinciale niveau, maar ik zie in zijn betoog geenszins een basis om te geloven dat hij een hoge(re) pet zou op hebben van het politieke niveau waarop wij ons bevinden en dat vandaag anderen alweer betwisten.

Iedereen van ons beseft en ervaart de relativiteit van onze rol in het politieke landschap. Niemand koestert de waan via de provinciale inbreng de grote problemen van een complexe samenleving op te lossen. Als christen-democraten menen we dat we desondanks - naast en samen met velen onder jullie - op de plaats waar het (politieke) lot ons heeft gedropt, binnen de gegeven politieke structuur en binnen de bevoegdheden die we wél hebben, in het besef van verantwoordelijkheid dat we ook volgend jaar (en voor sommigen nog meer volgende jaren) een behoorlijke bijdrage kunnen leveren tot een comfortabeler en zinvoller bestaan van de Oost-Vlamingen. De voorliggende begroting voorziet daartoe de nodigde kredieten. Onze fractie zal ze dan ook goedkeuren.

Dank u.

TOESPRAAK NAMENS DE SP.A

De heer De Vilder

Mijnheer de Gouverneur, Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, Het is hier natuurlijk al gezegd, maar dat is het lot van diegene die laatst spreekt, dat wij de komende weken voor het laatst in deze samenstelling een provinciale begroting bespreken. Volgend jaar rond deze tijd zullen we al weten hoe de Oost-Vlaming aankijkt tegen zijn bestuur, zullen de kaarten al geschud zijn en zal de raad opnieuw samengesteld zijn. Misschien komen velen van ons terug, anderen zullen misschien niet meer meespelen of misschien op een ander politiek niveau al dan niet verantwoordelijkheid opnemen. Ik wens alle democraten in deze raad, op welke manier ze ook naar de gunst van de Oost-Vlaming dingen, alvast succes toe en ik hoop dat de 65 Oost-Vlaamse gemeenten en de provincie na 8 oktober 2006 bestuurd zullen worden door solidaire en verdraagzame verkozenen en dat de Oost-Vlaming niet in de val trapt van onverdraagzaamheid, racisme en xenofobie.

Beste collega's, ik denk dat de VLD-CD&V-sp.a-deputatie en de grote meerderheid deze legislatuur goed heeft bestuurd. De deputatie verdient meer dan onze appreciatie voor de manier waarop ze zonder bijkomende financiële middelen deze legislatuur heeft rondgemaakt. En dit ondanks zeer ernstige en voor het provinciebestuur zeer nadelige ingrepen in zowel provincie- als investeringsfonds en met een heel zwaar investeringsprogramma zowel op het gebied van sport - denk onder andere aan het nieuw Olympisch zwembad Puyenbroeck -, economie - denk aan het Huis van de Economie -, cultuur - denk aan Ename, het Caermersklooster en de verplichte meefinanciering van onze kathedraal -, de provinciale domeinen, de golf, en zo kan ik nog een tijdje verdergaan.

Bovendien was er niet alleen aandacht voor de - laat ons zeggen harde investering - infrastructuur, de stenen dus, maar ook voor tal van nieuwe initiatieven die op het gebied van welzijn, op socio-cultureel vlak en het vlak van onderwijs werden ontwikkeld en die allemaal de Oost-Vlaming ten goede komen. De provinciale subsidies op het vlak van cultuur, sport, welzijn, landbouw en economie maken veel zaken mogelijk die er zonder deze provinciale stimuli niet zouden zijn.

Op het vlak van sport werden de subsidies trouwens grondig herbekeken en verfijnd.

Lovenswaardig is des te meer, op het gebied van onderwijs, het nieuwe reglement betreffende de studenten die scripties schrijven rond en over Oost-Vlaanderen.

De nieuwe deputatie die sowieso aantreedt na 8 oktober 2006 zal ook niet met lege handen moeten starten. De 12 500 000 EUR reserve is behouden gebleven. De provincie is er met andere woorden financieel niet op achteruit gegaan, ondanks het zeer zware bestuursprogramma dat op het einde van de rit, mede met deze laatste begroting, gerealiseerd zal zijn.

Op het vlak van personeel durf ik toch vragen om aan de hand van het kerntakendebat en de nieuwe weging die gebeurd is, bepaalde opdrachten van het organogram te herbekijken.

Waarom? Het kerntakendebat heeft sommige functies verschoven, andere moeten wij als provincie minder doen. Er zijn een heel pak nieuwe zaken op het vlak van ruimtelijke ordening met vele provinciale taken en opdrachten. Op het vlak van de waterbeheersing kwamen er de deelbekkens.

Anderzijds is de behandeling van klachten tegen provinciale en gemeentelijke belastingen weggefallen.

Onze fractie is er voorstander van om een aantal afdelingen die nu onderbemand zijn, bijkomend personeel te geven. Soms zijn daar wettelijke redenen voor, bijvoorbeeld het aantal redders in de zwembaden.

DEBATTEN

In een aantal andere gevallen lijkt het ons aangewezen om zowel economisch als logisch diensten te versterken. Denken wij hierbij aan de dienst Gebouwen waar we nu verplicht zijn externe en dure bureaus in te schakelen waar de wet op de overheidsopdrachten ons aan banden legt waardoor wij geen rekening kunnen houden met ervaring, de kwaliteit van deze bureaus en waardoor we opgezadeld worden met minderwaardige resultaten ondanks alle mogelijke voorzorgsmaatregelen die we kunnen nemen bij de uitschrijving van de criteria.

Door gebrek aan personeel wordt ook de nazorg bijzonder moeilijk en kan het huidige te beperkte personeelsbestand bijvoorbeeld de as-built plannen niet grondig bestuderen waardoor men bij eventuele defecten en pannes opnieuw op zoek moet gaan naar een ander studiebureau. En met personeel bedoelen wij statutair personeel, anders riskeren wij dat bekwaam personeel zoals industrieel ingenieurs, denk aan de energiedoorlichting, weggekaapt worden door een private firma.

We kunnen dit eigenlijk aantonen met een kleine berekening. Het provinciebestuur investeert per jaar ongeveer 25 000 000 EUR, in feite ietsje meer. 10% erelonen is 2 500 000 EUR. Voor dat bedrag kun je al heel wat mensen tewerkstellen en hen een toekomstperspectief geven van een vaste benoeming bij ons goed geleid en goed georganiseerd provinciebestuur waar er kansen zijn op promotie en de zekerheid van een vaste job.

Wat het provinciaal patrimonium betreft, zijn er de laatste jaren heel wat inspanningen gedaan. Ik weet dat door de besparingsronde die noodzakelijk was om een begroting in evenwicht te kunnen realiseren enkele zaken uitgesteld zijn naar eerstvolgend begrotingsjaar. Toch durf ik te pleiten dat het hier enkel om uitstel gaat en niet om afstel. Ik verwijs hier naar de bouwplannen voor een nieuwe BLO-school te Stoepe-Assenede waar we toch moeten vaststellen dat we geen positieve ervaring hebben met het gebruik van lokalen van een andere overheid. Daarom dring ik er op aan dat er zeker in 2007 werk gemaakt wordt van de bouw van een nieuwe BLO-school op de provinciale campus te Stoepe-Assenede, al had ik zelf - ik geef het toe - liever gehad dat deze school in de gemeente Zelzate bleef. Doch door gebrek aan de nodige ruimte en het feit dat het Gemeenschapsonderwijs nu uiteindelijk toch de school in de Leegstraat in Zelzate niet verkoopt, vrees ik dat dit onmogelijk wordt. Zo zullen we deze BLO-school toch met weemoed zien verhuizen naar Assenede.

Waar wij bijzonder over verheugd zijn, is de verwerving van grondstroken langs de waterkant. In het Waasland is de Belselebeek hier een sprekend voorbeeld van en bewijst het dat landbouw en milieu en de VLM perfect kunnen samenwerken. Dergelijke operaties kosten niet veel geld aan de provincie en dit is een manier waarop de provincie zich vrij sterk kan profileren op het vlak van het integraal waterbeheer. Zo wordt een ruimer draagvlak gecreëerd.

Op het vlak van de provinciale domeinen willen wij toch aanmanen voorzichtig te zijn met sommige megaprojecten die af en toe het nieuws halen. Zo hebben we tal van bedenkingen bij het verbinden van de Moervaart met het domein Puyenbroeck. Dit is ons inziens niet nodig. Trouwens, zowel natuur als landbouw zijn met dit hele project niet opgezet.

Ook de aanleg van een uitgebreide strandzone in Puyenbroeck doet onze wenkbrauwen fronsen. Is dat wel nodig? Hoeveel keer per jaar kan daarvan gebruik gemaakt worden? De laatste 5 jaar is er bij mijn weten geen toestemming geweest om in de vijvers te zwemmen. Tevens is door de immense oppervlakte van de vijvers de inzet van voldoende redders een voor de provincie veel te duur prijskaartje. En op de koop toe beconcurreren wij op die manier ons eigen buitenbad in Puyenbroeck waar je tegen betaling uiteraard op een verantwoorde en gezonde manier in openlucht kan zwemmen. Neen, dan hebben wij liever dat er verder geïnvesteerd wordt in de aanpassing van het hygiënische en gecontroleerde buitenbad te Puyenbroeck.

Wat Het Leen te Eeklo betreft, willen wij erop aandringen besprekingen aan te knopen met het OCMW van Brugge, eigenaar van vele aanpalende gronden, om te zien op welke manier Het Leen kan worden uitgebreid en op die manier uit te groeien tot het heuse Meetjeslandse bos, zeg maar groene long, in een oase van rust en natuur.

Dit brengt mij bij het initiatief van onze gouverneur aangaande de missing links in het Oost-Vlaamse wegennet. Vooreerst wil ik stellen dat onze fractie dit initiatief toejuicht. Ik weet wel dat hierbij grotendeels de gewestwegen worden bedoeld, maar aan de andere kant heeft de bestendige deputatie in het verleden heel wat werk geleverd in het realiseren van de streefbeelden en vanuit de deputatie werd het Oost-Vlaams Mobiliteitsplan opgemaakt. Met het kerntakendebat werd deze operatie vanuit Vlaanderen grotendeels afgeblokt, maar toch durf ik voorstellen om dit opnieuw op te starten met een opbouw vanuit de verkeersregio's van onderuit, bottom-up, om zo te komen tot een degelijk mobiliteitsplan voor Oost-Vlaanderen.

Uiteraard moet hierbij het openbaar vervoer ten volle betrokken worden en komen wij op die manier tegemoet aan de terechte kritiek op het memorandum dat openbaar vervoer niet betrokken was. Het is sowieso beter dat het mobiliteitsplan multifunctioneel is, niet alleen naar infrastructuur, maar ook naar het creëren van een kader waarbij alle initiatieven betrokken worden zodat het geheel meer waarde krijgt.

Zo zal het nodig zijn de personeelsstructuur aan te passen die nu teveel gebaseerd is op projecten die deels door Vlaanderen betoelaagd worden, waarbij het risico groot is dat als Vlaanderen beslist dat je het als provincie nu maar zelf moet doen, heel uw mobiliteitspolitiek in duigen valt.

Wat het integraal waterbeheer betreft, durven wij ervoor pleiten dat er in de nieuwe legislatuur overgestapt wordt naar een structuur waarin zowel de kwantiteit als de kwaliteit is ondergebracht. Een andere bedenking die ik hierbij wil maken is de personeelsproblematiek. Als men het in dit huis nodig acht dat er één bestuursdirecteur nodig is die zowel én het personeel én de centrale aankoopdienst aanstuurt, dan is het mijn inziens even zinnig dat zaken zoals mobiliteit, ruimtelijke ordening en milieu onder de leiding vallen van één bestuursdirecteur. De verwevenheid tussen deze verschillende bevoegdheden is zo groot dat dit aangestuurd wordt door één persoon die de zaken op die manier beter op elkaar kan instellen.

Beste collega's, ik vrees dat de provincie de grote onbekende is en nog blijft bij de doorsnee inwoner. Daarom verheugen wij ons op tv-programma's op de regionale zenders zoals Opinie en TV provincie waardoor de bekendheid van de provincie sterk wordt verbeterd.

Het is echter niet goed dat wij ons op tal van terreinen in verdeelde slagorden blijven aandienen bij de burger. Ik verwijs hier naar talrijke publicaties van vzw's die fors door het provinciebestuur betoelaagd worden, doch waarbij wij er niet in slagen de provincie een grotere bekendheid te geven ondanks het feit dat alles met provinciale middelen betaald is, middelen van de Oost-Vlaamse belastingsbetaler. Ik nodig de deputatie uit even een steekproef te doen bij 100 Oost-Vlamingen en hen te vragen of ze 'Informeel' kennen. Hoeveel abonnees zijn er trouwens?

Ik zat enkele weken geleden te kijken naar Opinie. Er was een bevraging op de markt van Ninove over de gekendheid van onze provinciale administratie, over wat ze doen en waar ze werken. De antwoorden waren ronduit beschamend. Er is nog veel werk aan de winkel voor de Ninoofse verkozenen, zou ik zo durven zeggen.

Laat ik kort zijn over welzijn en gezondheid. De provincie doet heel veel, er wordt heel veel geld, financiële middelen ter beschikking gesteld van tal van verenigingen en organisaties die werken rond welzijn en gezondheid in onze provincie.

Toch vinden wij dat de provincie veel meer de gemeente en het ocmw zou moeten ondersteunen. Die zijn eveneens met veel zaken in de sector bezig, maar zij kunnen zelden of nooit op enige provinciale tegemoetkoming rekenen.

Zo kom ik bij het departement Onderwijs.

Wij verheugen ons erover dat, wat het voltijds leerplan betreft, de provincie het nodige doet en dit conform de afspraken binnen de beleidsnota. Uit de doorlichting blijkt trouwens dat de provincie goed werk levert en dat verdient zeker een dikke pluim.

Toch durven wij pleiten om de samenwerking over de netten heen verder te realiseren. In een volgende fase dienen we nog verder te gaan, niet alleen op het vlak van de materiële en financiële uitrusting, maar veel meer op het vlak van het inspelen op nieuwe behoeften van onze leerlingen. Leerlingen die in een totaal andere context opgroeien dan 20-30 jaar geleden. Voor de huidige generatie leerlingen loert de bedreiging van drugsgebruik meer dan ons lief is. Door het overaanbod aan vrije tijd die door velen op een ongezonde manier wordt ingevuld - overmatig tv-kijken, computerspelletjes - wordt de fysieke en mentale gezondheid van onze jongeren bedreigd.

DEBATTEN

Ook vragen veel schoolgaande kinderen veel meer aandacht dan vroeger. Er is inzet van het personeel nodig en noodzakelijk op nieuwe gebieden, waardoor er nood is aan permanente bijscholing van onze leerkrachten. Als we dit samen met andere netten doen, kunnen we ongetwijfeld een beter antwoord bieden en zijn we beter gewapend om deze complexe problematiek grondig en doordacht aan te pakken. Met het DBSO - het Deeltijds Beroeps Secundair Onderwijs - spelen we nu al in op een problematiek die ernstig wordt. Het is voor jongeren die de school verlaten zonder enige vorm van finaliteit dramatisch om nadien aan te slag te kunnen. Dat het centrum te Eeklo nu al 50 leerlingen telt, bewijst de noodzaak ervan. Een goede opleiding, een technische bekwaamheid is voor die jongeren de enige kans om het later waar te maken. Laten wij ons hoeden voor Franse toestanden waar horden aan hun lot overgelaten jongeren misschien wel terecht in opstand komen tegen een maatschappij waar sommige leiders zeggen dat ze toch maar uitschot zijn.

Dat er trouwens nood is aan het bijbrengen van een grotere technische bekwaamheid, bewijst nu al het feit dat enkele honderden vacatures niet meer ingevuld kunnen worden bij gebrek aan kennis en kunde. En dit terwijl we kampen met een enorme jongerenwerkloosheid.

Wat het volwassenenonderwijs betreft, kunnen we toch vaststellen dat het provinciaal onderwijs goed voorbereid is op de nieuwe regelgeving in verband met de associaties die op ons afkomen. We pleiten ook hier voor samenwerking zonder echter de eigenheid van het provinciaal onderwijs te verliezen.

Wat de toegankelijkheid van ons onderwijs betreft, pleiten wij voor een gratis voltijds leerplan tot 18 jaar zodat iedereen een kans heeft en krijgt. Vermijd alstublieft dure schoolreizen en kosten voor materialen die de ouders moeten ophoesten en waarvoor sommigen de middelen niet hebben. Dit kan voor jongeren de drempel zijn om af te haken en dit is net dat wat we te allen tijde moeten vermijden. Gratis onderwijs tot 18 jaar is de enige haalbare oplossing voor dit probleem.

Ook voor het tweedekansonderwijs voor volwassenen pleiten we voor kosteloos onderwijs. Dit zijn vaak mensen die hun kans op onderwijs om de een of andere reden verloren, meestal buiten hun eigen wil om. Hier krijgen die mensen de kans om zich aan te sluiten bij de steeds vlugger en sneller evoluerende samenleving en zo worden talenten ontwikkeld die anders verloren zouden gaan.

De problematiek van het leefmilieu, en daarmee wil ik eindigen, heeft voor mij in mijn bijna 25-jarige provinciale betrokkenheid steeds mijn bijzondere aandacht genoten.

We komen ook van heel ver. 25 jaar geleden was er nauwelijks aandacht en werd de sector stiefmoederlijk behandeld. Het labo was erbarmelijk gehuisvest, projecten waren er nauwelijks. Nu is de provinciale milieudirectie een voorbeeld. Tal van projecten werden ontwikkeld. Het begon misschien wel allemaal met het krekproject, maar er is zoveel meer. Met geïntegreerde projecten zoals, en u zult het mij niet kwalijk nemen dat ik even naar mijn streek refereer, zoals het ROM-project neemt het provinciebestuur de leiding en brengt ze een hele streek en alle actoren in beweging. Het initiatief van onze dienst Landbouw om in het Meetjesland een foeragegebied te voorzien voor de trekvogels om op die manier landbouw en milieu te laten samenwerken, was 25 jaar geleden onmogelijk geweest. De aangehouden inzet, gestuurd door onze provinciale diensten, werpt zijn vruchten af.

Dames en heren, mijn collega's fractiegenoten zullen de komende weken op tal van onderwerpen tussenkomen die wij vandaag niet behandeld hebben. U hebt het al gehoord, onze fractieleider Marc Lootens broedt op een culturele tussenkomst in verband met de stad Gent, maar ook anderen zullen vele thema's bespreken en onze standpunten meedelen, suggesties doen en uiteraard het beleid loven.

Onze fractie zal op het einde van het debat deze voorliggende begroting 2006 goedkeuren. De paars-roodse meerderheid heeft goed werk geleverd. Er is hard gewerkt, de beleidsnota 2001-2006 is er zo na afgewerkt. Het gaat goed met Oost-Vlaanderen. Deze begroting 2006 is het sluitstuk van 6 jaar goede werking van de deputatie en de raad.

Zoals ik reeds in het begin zei, de opvolgers vertrekken niet met lege handen, maar integendeel met een goed geleid provinciebestuur, met nodige reserves, met veel projecten die bezig zijn, met een scholennet dat borg staat voor de toekomst van vele jongeren, met gedreven en gemotiveerd personeel. Met een gouverneur die staat voor zijn provincie op alle vlakken, die ons een Oost-Vlaams gevoel wil bijbrengen.

Maar ik kan u zeggen, Mijnheer de Gouverneur, mijn fractie heeft een warm gevoel voor Oost-Vlaanderen. Wij zijn ons ten volle bewust wat de slagkracht van een actieve provincie betekent voor zowel haar inwoners als de 65 gemeenten die onze provincie rijk is.

De voorliggende begroting bewijst de gedrevenheid van de deputatie en slaat men dan al eens een golfbal in de verkeerde richting, dan is er nog altijd dat grote vangnet, de raad, de 84 verkozenen, om die op te vangen.

Dank u.

De heer voorzitter

Hierbij zijn we aan het einde gekomen van de verschillende fractie-uiteenzettingen en zal de eerste gedeputeerde namens het college van gedeputeerden een repliek geven.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter,

Ik denk dat we best de werkwijze hanteren die we altijd hanteren in deze. Ik zal eerst een kort algemeen antwoord geven en daarna zal ik de onderscheiden collega's meer in detail antwoorden op hun gemaakte opmerkingen met betrekking tot hun vakgebieden.

Ik heb gemerkt dat collega De Vilder in zijn tussenkomst vooral veel belang hecht aan de gevolgen van het kerntakendebat voor ons organigram en aan de organisatie van ons personeel. Inderdaad, de werklastmeting is op dit ogenblik bezig en collega Vercamer zal daar in detail op ingaan.

U heeft het ook over het onderwijs en ik licht daar één punt uit, namelijk het belang van het DBSO, het Deeltijds BeroepsSecundair Onderwijs. U verwijst in die context terecht naar de sociale impact die die vorm van onderwijs heeft in onze situatie van leerplicht tot 18 jaar, naar het belang dat dat onderwijs heeft voor een sociaal zeer kwetsbare groep. Collega Verleyen zal daar ongetwijfeld veel dieper op ingaan.

Ik kom dan bij collega Liebaut die een heel scherpe analyse geeft van zowel onze begroting als van ons beleid en die het vanuit de visie van zijn groep heeft over de benadering van de subsidies. Ik kan daar ook intreden. We moeten inderdaad breder durven redeneren wanneer we het over de subsidies hebben en ik was vandaag nog getroffen door een artikel in de pers waar door minister Anciaux werd aangekondigd dat hij de subsidie voor het NTG ging verhogen. Daarbij stond ook onmiddellijk de reactie van de schepen van Financiën van de stad Gent, die ook gevat is in dit dossier, die het onmiddellijk had over de weerslag van deze maatregel op de begroting van de stad Gent en ongetwijfeld zult u het dan ook hebben over de weerslag die dat eventueel op termijn op onze begroting zou kunnen hebben.

U wijst terecht ook op de problematiek van de streekhuizen, een problematiek die hier regelmatig ter sprake komt en die ook door andere collega's in hun tussenkomst vermeld werd. Wij hebben inderdaad geopteerd om streekhuizen op te richten en we gaan daarbij geleidelijk en voorzichtig te werk. Wij streven er in de eerste plaats naar om de behoefte in te vullen die zich op economisch vlak stelt, maar het is duidelijk dat we op termijn ook de andere regionale behoeften zullen moeten trachten op te lossen via die streekhuizen.

U hebt het ook over het Scheldevallei project en ik zou in dit verband willen wijzen op het belang van de complementariteit. Er zijn daar op dit ogenblik een heleboel planningsprocessen en initiatieven bezig en ik denk dat we vooral in die context moeten kijken dat er niet te veel overlappings komen. Ik verwijs daarbij bijvoorbeeld naar de planningsprocessen, ook door de provincie, in verband met de kleinstedelijke gebieden. Ik verwijs ook naar het regionaal landschap dat in oprichting is voor dat gebied op dit ogenblik. Ik denk eigenlijk dat we daar eerder een rol moeten spelen: ervoor zorgen dat er niet te veel overlappings zijn en dat de initiatieven mekaar niet sterk gaan doorkruisen.

DEBATTEN

Collega Beke geeft een cijfermatige analyse van onze inkomsten en van de problemen die we gehad hebben met een aantal verworven of toegezegde inkomsten van de Vlaamse regering die inderdaad aangepast of verdwenen zijn. De collega verwijst terecht ook naar onze taken in verband met ruimtelijke ordening en ik onthou vooral één zin uit zijn tussenkomst wanneer hij het in verband met het gevoerde beleid heeft over een "gelukkig samenspel met een diversiteit aan klankkleur". Dat is een hele mooie beeldspraak. "De klankkleur in de coalitie", dat vind ik, op z'n zachtst gezegd, leuk.

Dan kom ik op het gebied van de mensen die zich eerder kritisch opstellen. Het is ook hun functie. U zult mij de korte Engelse zin vergeven, Mijnheer de Voorzitter, maar "the function of the opposition is to oppose". Men kan dat echter op vele manieren doen en we hebben hier duidelijk twee verschillende manieren van oppositie voeren gezien. Dat zal de collega's ook niet ontgaan zijn.

De collega van Spirit, Collega Van Grembergen, verdienstelijk vanuit haar beperkte fractie, is er toch in geslaagd om een heel brede tussenkomst op te zetten in verband met onze beleidsverklaring. Tegenover het provinciedecreet staat zij vrij negatief, maar ik moet toch zeggen dat wij vanuit deze raad de inspanningen van de opeenvolgende bevoegde ministers terzake waarderen, Mevrouw. Ik denk dat u, vanuit een bepaalde hoek, ook niet anders kunt dan dit samen met ons te doen.

Ik heb vooral onthouden dat u het had over de begroting van de golf. Collega Van Gaeveren zal er uitvoerig op ingaan, maar er zal voor gezorgd worden dat de zaken van de golf, de begroting van de golf samen met de begroting ter stemming gelegd zal worden. Trouwens, in die context hebben we ook het dossier van e-governement op de vorige raadszitting uitgesteld.

U zegt daar ook iets heel leuks. U spreekt over het 'recreatief omspringen' met de middelen. Wij trachten er creatief mee om te springen. Alleen de collega verantwoordelijk voor recreatie moet dat af en toe eens recreatief doen.

Collega De Cuyper van de N-VA. U bent soms streng, soms zalvend voor ons, maar ik heb toch even gehuiverd bij uw uitspraak over de afstraffing en ik heb toch even gedacht aan eventuele kartelpartners van uw partij.

Gelach

Dan kom ik bij de collega van het Vlaams Belang die uit een ander vaatje tapt, die er keihard tegenaan gaat. Maar kom, iedereen voert oppositie op zijn manier. Ik wou alleen beginnen met iets dat mij getroffen heeft en waar ook al naar verwezen is. Hij vraagt wie verantwoordelijk is voor de praatbarak. Ik zou dan alleen een oproep doen tot de fractieleiders dat wanneer ze vinden dat het te bont gemaakt wordt, dat ze de moed zouden hebben om een beetje de 'veys' aan te draaien zodanig dat het inderdaad misschien minder een praatbarak wordt.

Gelach

U verwijt ons een gebrek aan beleidsvisie en een uitvoering van een begroting zonder reflexen. Collega, inderdaad, het beleidsplan 2001-2006 vormt hier de leidraad en daar hebben we toch voldoende de nadruk op gelegd bij ons betoog. Dat beleidsplan was vrij ambitieus en dat heeft zich gereflecteerd in de opeenvolgende begrotingen. Wie het beleidsplan erop naleest, zal moeten vaststellen dat dit grotendeels werd uitgevoerd of dat er een aanzet tot uitvoering is. Wie dit niet ziet of niet wil zien, blijft allicht bewust blind voor de realiteit.

Het klopt dat de huidige legislatuur een legislatuur met grote investeringen is geweest, maar waarvan kan worden gesteld dat er een performante, en in alle sectoren en regio's goede basisinfrastructuur aanwezig is of in opbouw.

Begrotingstechnisch

We hebben een beleidsplan en ondanks de gekende moeilijke randvoorwaarden die ik niet nogmaals zal schetsen, is er toch een evenwichtig meerjarenplan waaraan er telkenmale door de oppositie getwijfeld wordt, ook nu weer. Jaar na jaar, na jaar, maar er is altijd een meerjarenplan dat geldig is.

De reserves

Bij de aanvang van de legislatuur was als doelstelling gesteld om de legislatuur met evenveel reserve af te sluiten als bij de aanvang. Uiteindelijk sluit de begroting 2006 af met een reserve van 16 800 000 EUR, wat meer dan 4 000 000 EUR meer is dan de beoogde 12 500 000 EUR. Het weze gezegd en het weze u meegegeven.

De meerjarenplanning

Die houdt wel degelijk en vanzelfsprekend rekening met de rekeningresultaten. Het is trouwens een wettelijke verplichting en de in de prognoses gehanteerde realisatiegraden stemmen overeen met de realisatiegraad van de laatst gekende rekening. En het door het Vlaams Belang telkenjare aangekondigde bankroet blijft misschien voor hen helaas, definitief uit. Zij komen daar jaar op jaar mee af, maar jaar na jaar blijft het uit. Een beetje een verkeerde rekening zou ik zeggen.

De fiscaliteit

Raadslid Stevenheydens geeft een vals beeld over de belastingdruk in Oost-Vlaanderen. De inkomsten uit de APB betreffen slechts een derde van de totale belastinginkomsten. Meerdere provincies kiezen voor hogere tarieven in de opcentiemen onroerende voorheffing. Oost-Vlaanderen behoort bij de laagste. Een correcter beeld is de belastingdruk per inwoner waar onze provincie nog steeds bij de laagste behoort.

Aansluitend op de bemerking van raadslid Beke - ik kom erop terug - kan ik u ook al meedelen dat de administratie de nodige stappen zet om inderdaad op termijn de nuttige vereenvoudiging van de APB bedrijven naar de APB gezinnen door te trekken waardoor de gezinnen niet langer zelf aangifte moeten doen van de belastbare oppervlakten boven de 10 000 m² of de tweede verblijven, maar automatisch een aanslagbiljet zullen ontvangen.

Personeel

Collega Stevenheydens verwijst naar de sterke stijging van de personeelskosten. Dat moeten we relativiseren. Bij abstractie van de personeelskosten Onderwijs, blijven de personeelskosten onder de 40 % van de totale uitgavenbegroting, wat nog steeds een aanvaardbare verhouding is. Daarnaast heeft die doorlichting die bezig is precies tot doel om het personeelsbeleid nog verder te optimaliseren, maar collega Vercamer zal daar verder en dieper op ingaan.

Besluit

De voorliggende begroting en het meerjarenplan zijn, ondanks de elk jaar repetitief terugkerende negatieve voorspellingen, opnieuw sluitend. Vanzelfsprekend deelt de bestendige deputatie de zorg voor een rigoureuze financieel beleid, maar ik durf stellen dat in de soms niet gemakkelijke omstandigheden met onvoorziene uitgaven of het onvoorzien wegvallen van inkomsten - ik ga het niet herhalen, ik heb dat al voldoende gesteld - het tijdens deze legislatuur aardig gelukt is om een dynamisch eigen provinciaal beleid te voeren met beschikbare financiële middelen. Ik meen dat de collega's er zullen mee instemmen dat wij de voorbije jaren heel wat gerealiseerd hebben. Dat blijkt ook uit deze begroting die moet gezien worden als een verderzetting van het uitgestippelde beleid in ons beleidsplan. Onder andere door de gerealiseerde investeringen zijn meteen belangrijke hefboomen beschikbaar om in de volgende legislatuur de provincie verder op de maatschappelijke kaart te zetten. Het zal uiteindelijk aan onze opvolgers zijn, zoals collega De Vilder het hier reeds heeft gesteld, om uit te maken welke beleidsaccenten in de toekomst verder zullen uitgewerkt worden en daar dan ook de nodige budgettaire en materiële consequenties uit te trekken.

De heer Van Hecke

Collega Gillis heeft ook gesproken, maar ik denk dat de gedeputeerde het te druk had met het signeren van al zijn signataires om ernaar te luisteren, want ik heb geen enkele repliek gehoord op de toespraak van mijnheer Gillis.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde De Buck

Ik heb geen directe repliek gegeven op de tussenkomst van Groen!

Er zijn twee redenen voor: ik kan niet verder ingaan op hetgeen de collega heeft gezegd in verband met de Da Vinci Code. Hij zegt dat er aan 'Het Laatste Avondmaal' een onprettige zaak is achterafgegaan, maar uiteindelijk, een rijk dat al 2000 jaar standhoudt ...

Applaus

Zo pretentiefus zijn wij niet dat wij hierop willen ingaan.

Verder waren de opmerkingen van de collega zodanig sectorieel gericht dat het algemene antwoord ongetwijfeld bij de collega's zal gegeven worden.

De heer Stevenheydens

Ik zou toch heel kort nog een repliek willen geven, nu alles nog vers in het geheugen zit. Ik vrees dat het anders tijdens de komende weken niet meer behandeld zal kunnen worden, want dan is iedereen het vergeten. Ik kan best begrijpen dat de eerste gedeputeerde minder luistert naar de oppositie, maar ik heb nu voor het eerst in de voorbije jaren toch af en toe milde, maar ook scherpe kritiek gehoord vanuit de meerderheidspartijen en die zaken zijn mij bijgebleven.

Mijnheer Liebaut van de CD&V -fractie had het over de Bank van de Arbeid en dat daar dringend iets moet gedaan worden. Dat is volgens mij een verantwoordelijkheid van zijn eigen gedeputeerde. Is daar dan nog niet over gesproken in de eigen partij? Is daar dan nog niet over gesproken in de eigen meerderheid?

Bij de VLD heeft Johan Beke het gehad over het Onderwijs, dat men toch moet oppassen, wat ik ook gezegd heb, met het toevoegen van te veel eigen middelen en dat men ook de oneerlijke concurrentie door de overlapping met de andere netten niet mag aangaan. Dat is toch een belangrijke gefundeerde kritiek.

Ten slotte kwam misschien wel de felste kritiek uit de *sp.a*-fractie toen raadslid De Vilder het in zijn tekst had over het Van-Gaeverenkanaal. Hij heeft het hier niet meer naar voren gebracht, maar in zijn tekst staat dat in de omgeving van Puyenbroeck felle kritiek is op het zogenaamde Van-Gaeverenkanaal en dat hij dus sterk de wenkbrauwen fronsst bij de uitgebreide strandzone in Puyenbroeck. Volgens de woordvoerder van de fractie is er helemaal geen reden voor die aanleg. Wil dit dus zeggen dat het dossier niet meer doorgaat omdat het geen steun meer zal krijgen van de *sp.a*-fractie? Dat men op de kritiek van de oppositie niet in detail reageert, dat begrijp ik, maar op zo'n kritiek vanuit de meerderheid en zeker op die laatste had ik toch wel graag vandaag nog een repliek gehoord.

De heer gedeputeerde De Buck

Voor de collega klinkt het misschien vreemd, maar binnen een democratisch functioneren van drie democratische partijen is het perfect mogelijk dat men eens discussieert en dat er een aantal zaken zijn waar men het niet 100 % over eens is, maar juist dat verhoogt de democratische spankracht en dat is juist een functioneren binnen een democratisch gevormde meerderheid. Dat de collega dat niet goed begrijpt, daar kan ik niets aan doen.

Ik wil hier nogmaals mijn excuses aanbieden tegenover de groene partij dat ik ze niet expliciet vermeld heb, maar ik had alleen het punt over de streekhuizen opgeschreven en dat heb ik beantwoord in een repliek aan mijnheer Liebaut en 'Het Laatste Avondmaal' is nu eenmaal 'Het Laatste Avondmaal'.

De heer Liebaut

Zeer kort. De heer Stevenheydens heeft in het verleden nooit goed geluisterd. Het spijt mij. Als hij mijn teksten zou herlezen uit het verleden, dan zou hij merken dat bij elke tussenkomst, naast al datgene wat positief gezegd wordt over het beleid, er telkens ook positief-kritische bemerkingen waren, maar blijkbaar heeft hij daar geen oren naar gehad. Het is de eerste keer dat hij naar mij geluisterd heeft. Ik ben hem daar nu dankbaar voor.

De heer voorzitter

De echte debatten starten morgen, 24 november om 14 uur. Het is tweede gedeputeerde Vercamer die de vragen zal krijgen van de raadsleden en ook zal antwoorden. Vervolgens de beleidsdomeinen van de eerste gedeputeerde Marc De Buck.

Ik sluit bij deze de vergadering.

EINDE VAN DE ZITTING